

7. MĚČEK

DDŠ Býchory:

Práce je dar

(22–29)

Nadace Terezy Maxové dětem:

New Job New Life

(78–79)

Dětská redakce
potřebuje „novou krev“.

Přijďte mezi nás...

Vzpomínám si na Kouty nad Desnou v roce 2005 a na tamní setkání dětí z domovů. Šéfredaktor Flík mi tehdy svěřil „důležitý úkol“. Stal jsem se vůbec prvním šéfem dětské redakce Zámečku.

To bude velká zodpovědnost, vybavilo se mi. Když jsem svůj post po letech opouštěl, nečekal bych, že se jednou vrátím. Od letošního února mě Flík znovu pověřil vedením dětské části. Pro naše zpravodajství jsou příspěvky od vás moc důležité, i vy samotní.

Jak to ale zlepšit? Máme zájem inspirovat nové dětské redaktory a pomoci rozvíjet jejich talent. Chceme je podpořit v tom, co dělají. Musím se zmínit o Kláře z Havířova, Alex z Poličky, Graciánovi z Jemnice a Nikol z Hory sv. Kateřiny. Většina má zkušenost z děcáku, stejně jako já. Měli úžasné nápady a smysl pro týmovou práci. Právě oni po mně „přebírali žezlo“ a stali se šéfredaktory DR.

Před časem opět zavlál čerstvý vítr a přivedl k nám Frantu z Olomouce, Lukáše z Uherského Ostrohu, Frantu z Mikulova nebo Sandru z Mašfova. Kdo přijde další, závisí hlavně na vás. Pokud se budete chtít zapojit, nezapomeňte nám napsat. Ozveme se! Přeji vám hezké jaro a nejen radost z toho, co si přečtete v Zámečku.

Miloš Nguyen, vedoucí dětské redakce
milos.nguyen@zamecek.net

Přírůstky býchorské farmy

Náš domov se opět rozšířil o nové zvířecí kousky. Přibyly další ovce (6 nových ovcí) a přibudou ještě dva koně.

Bohužel o ovce se maminka nechtěla po narození starat, takže jsme se o ně museli postarat sami a to hlavně při krmení... Pro koně jsme s ostatními pomocníky postavili další stáj. Na koně se všichni těšíme. Momentálně máme čtyři koně, se kterými děláme i hiporehabilitaci.

Máme i další zvířata, mezi ně patří například náš milovaný pejsek Getsby, kozy, ovce, slepice, králíci a i náš nedávný přírůstek osel Matěj, ale staráme se i o místní kočky. Starat se o tyto zvířata není zrovna lehké. Naštěstí nám pomáhá teta Lenka Dousková, která nás pak za odměnu vezme na projížďky s koňmi. Protože se říká, že nejlepší výhled je z koňského hřbetu. Všichni máme tato zvířata rádi a rádi se s nimi mazlíme a hraje.

ZAJÍMAVOST

Tak zdar...a já jdu, do montérek a krmit.

Lukáš Pěkný

Proč musel Filip zemřít?

Nemusel. Rozhodl se sám.

Filip nebyl z děcáku, žil ve šťastné rodině. Večer po filmu odešel do svého pokoje, tam si nachystal věci do rakve, napsal dávno připravený dopis na rozloučenou a pak se na zahradě oběsil.

Filip byl chytrý kluk. Už ve 14 (a asi i dříve) poznal, že je gay neboli homosexuál, pro mnohé ale možná taky buzerant nebo buzna. (Tady musím dodat malé upozornění odborníků: Co si o své sexuální orientaci myslíte ve svých 14

letech, může nakonec dopadnout úplně jinak.)

Bydlel v malém městě, kde se tohle zrovna nenosilo.

Zatímco třeba v Praze je normální, že člověk nijak neskrývá, když je gay, jinde je to docela velký problém. Sousedí se na vás dívají skrz prsty. Kamarádi neví, jak se chovat. Ve škole jste terčem vtipů. Podle toho, co napsal Filip do dopisu na rozloučenou, chtěl umřít proto, aby si lidé uvědomili, jak nenávistné se k homosexuálům chovají.

Flík

Z dopisu na rozloučenou:

„Kájo, Bety a Týno (sestry, kterým se o své orientaci svěřil – pozn. red.), moc a moc si vážím vaší shovívavosti a toho, že jste „to“ brali v pohodě a nevadilo vám to... Tohle (moje sexualita) je vlastně hlavní věc, kvůli které jsem to udělal)... Dnešní svět je naprosto plný předsudků a nenáviděnosti k určitým skupinám lidí... To mě hrozně štve a přeji si, aby to tak nebylo, aby se se všemi lidmi zacházelo stejně a aby moje smrt aspoň trochu pomohla k veškeré rovnoprávnosti všech lidí na zemi...”

Malý slovník:

Homosexualita (z řeckého *homós* = stejný a latinského *sexus* = pohlaví) – sexuální přitažlivost k osobám stejného pohlaví (muž k mužům, ženy k ženám).

Homofobie (z řeckých slov *homós* = stejný a *phóbos* = strach, fobie) – diskriminace, odpor nebo strach z homosexuality nebo homosexuálně zaměřených osob.

Coming out – okamžik, kdy se člověk rozhodne svěřit o své homosexuální orientaci.

Pohoda v Moravské Třebové

V „moravské“, jak zjednodušeně říkají místní svému městu, jsme domov dlouho hledali. „Tady to přece podle mapy musí být,“ říkali jsme si a jezdili pořád doko-la. Hledali jsme velký dům s ještě větší cedulí Dětský domov. Nakonec jsme našli příjemnou vilku, ve které to vypadá jako doma. Většina dětí byla na prázdninách, tak jsme zpestřili dopoledne aspoň těm, které zůstaly v domově.

Trapas v Poličce

„Naše děti budou na prázdninách, tak nemá cenu, abyste jezdili,“ odbyla nás týden předem ředitelka. Když už jsme ale v Poličce byli, rozhodli jsme se zazvonit. Otevřela nám teta v elegantním pracovním kostýmku. „Omlouvám se, nemůžu vás pustit dál. Máme sice v domově 16 dětí, ale většina má chřipku,“ ukončila naši návštěvu hned na prahu.

red

Zámeček podporují

The Kellner
Family
Foundation

MŠMT ČR

Respekt Publishing

Kateřina Matějková, Praha

Ing. Miroslav Drozda, Praha

Strojní omítky, s.r.o.

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice.

Cena: pro děti zdarma
Redakce: Zámeček – Vladislav Sobol, Střední 6, 736 01 Havířov
Telefon: 725 569 417, **E-mail:** redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Vladislav Sobol – 725 595 417,
vladislav.sobol@zamecek.net

Zástupce: Veronika Vargová – 732 367 706
veronika.vargova@zamecek.net

Zástupce: Lukáš Kotlár – 776 850 471
lukas.kotlar@zamecek.net

Šéf dět. red.: Miloš Nguyen – 606 486 898
milos.nguyen@zamecek.net

Reportér: Gracián Svačina
gracian.svacina@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut
onpolak@gmail.com

Pravá ruka: Ivana Sobolová
ivana.sobolova@zamecek.net

Šéf webu: František Berger
frantisek.berger@zamecek.net

Grafika: Robin Čais a Flík

Redakční rada: Aleš Bureš (DDŠ Býchory)
Vladimír Bystrov (Bison&Rose)
Nada Dittmannová (Spolu dětem)
Nora Fridrichová (Česká televize)
Roman Hrůza (RHA Agency)
Jan Klusáček (CyberFox)
Martin Komárek (poslanec ANO 2011)
Radim Koreš (DD Písek)
Ivan Lamper (Respekt)
Martin Lánský
Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)
Vlastimil Mrva (Znojemsko)
Václav Senjuk (R MEDIA)
Terezie Sverdlínová (Nadace T. Maxové dětem)

Dětská redakce: Sandra Pikartová – DD Maššov
sandrapikartova@seznam.cz
František Miker – DD Mikulov
mikerf@seznam.cz

Do čísla přispěli: Albin Balát – DD Staňkov
Jarmila Botošová – VÚ Černovice
Jan Budinský – DD Znojmo
Iveta Donovalová – DD Litoměřice
Helena Floriánová – DD Smolína
Ivan Gorol – DD Smolína
Dominik Hasil – DD Smolína
Monika Hružová – DD Smolína
Denisa Kančiová – VÚ Černovice
Marie Křoková – DD Smolína
Aneta Maléřová – DD Fulnek
Lukáš Pěkný – DDŠ Býchory
Michal Pham – DDÚ Bohumín
Dětská redakce DD Hora Sv. Kateřiny
Jan, Tomáš a Marie – DD Tuchlov
strejda Aleš – DD Zašová
strejda Plevel – DD Tuchlov
teta Yveta – DD Nymburk

www.zamecek.net

Nová Ves v čele

V lednu začal nový ročník seriálu sportovních závodů DD CUP a reportéři Zámečku byli samozřejmě u toho. (16-21)

Práce je dar

Kluci a holky z DDŠ Býchory jezdí po škole sbírat zkušenosťi do autoservisu, kadeřnického salonu i jinať. (24-31)

Slavatův triatlon

Albert Triatlon Tour změňi název. Zapojí se do slavných závodů Tomáš Slavaty letos i váš domov? (32-34)

Činky v Zašové

V podbeskydském dětském domově uspořádali v prosinci silový trojboj Ali Zwetler Olympia 2013. (48-49)

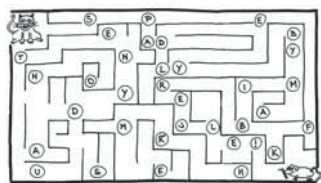
Jarmarky s Albertem 2014

Společnost Spolu dětem připravuje pod záštitou Nadačního fondu Albert další ročník oblíbených jarmarků. (69)

Granty pro studenty

Nadace Terezy Maxové dětem vyhlásila podmínky na podporu studentů vysokých škol pro rok 2014....(80)

Helmutovy „luščovky“

Nabízíme křížovky a souťaže, jaké umí připravit jen Helmut. Vyluštěte si pro zábavu nebo soutězte o ceny. (zezadu)

Na webu to žije

Zajímá vás, co se děje v jiných domovech, a nechcete čekat až na další Zámeček? Na webu máme novinky denně! (zamecek.net)

Novou ombudsmankou je **Anna Šabatová**

Ta zpráva se dostala až do ke mně do Anglie, kde nyní bydlím a pracuji – novou ombudsmankou v Česku byla zvolena Anna Šabatová. Hned na začátek: ombudsman není další z papalášů, který se jezdí do domovů podívat jen před volbami a kterému se zpívají písničky a recituje před nastoupenými vychovatelkami a ulíznutou ředitelkou.

Ombudsman dětem z domovů naopak pomáhá a v některých případech i těm ředitelkám nebo ředitelům může dát pěkně za uši. Pomáhá i dospělákům v Česku, když jsou porušována jejich práva.

Zámeček a Anna Šabatová jsou dobří známí. Před několika lety vznikl problém v jednom severočeském domově. Tehdy čerstvě odmaturovaný Miloš Nguyen, jako jediný z domova, protestoval proti pravidlům takzvané „páté skupiny“, která dětem zakazovala snad téměř vše včetně návštěv rodičů nebo telefonních hovorů a přikazovala jen samou práci.

Pokud znáte Miloše, umí zatnout zuby, ale tohle bylo moc i na něj. Protestoval všude. Na úřadech a ještě vyšších úřadech a pak ho napadlo, že napíše dopis paní Šabatové, pracovala tehdy jako zástupkyně ombudsmana. Jako jediná se Miloše zastala a tehdy prohlásila, že paní ředitelka musí pátou skupinu zrušit. Šéfka děčáku to nakonec udělala, díky Anně Šabatové a Miloši Nguenovi, který pak z domova raději odešel.

Jako malý Gracián jsem seděl jako pěna, když nám

redaktorům z dětské redakce Zámečku vyprávěla, co všechno se v Milošově domově dělo. Od té doby Anna Šabatová přišla na každé setkání dětské redakce Zámečku.

Osobně jsem moc rád, že byla ombudsmankou zvolena právě paní Šabatová. Pro děti z dětských domovů je to dobře dvakrát tolik, protože těch příběhů o pomoci někomu z dětí z děčáků je mnoho. Já bych vám mohl vyprávět...

Gracián Svačina

Albín chystá s kamarády muzikál VÍRA

Muzikál Víra, jehož zrození přišlo od našeho kamaráda Albiho (Albín Augustín Balát, pozn. red.) z Dětského domova ze Staňkova, některé z členů v OS VESPOJENÍ zaujal svým zápalem a myšlenkou tvorby svého autora. Líbí se nám jeho nápad, upřímné nasazení pro realizaci muzikálu, ale i jeho ochota a důvěra naslouchat nám dospělým, pro svobodné směřování z možností, které každý z nás vlastníme pro konkrétní pomoc na tomto záměru.

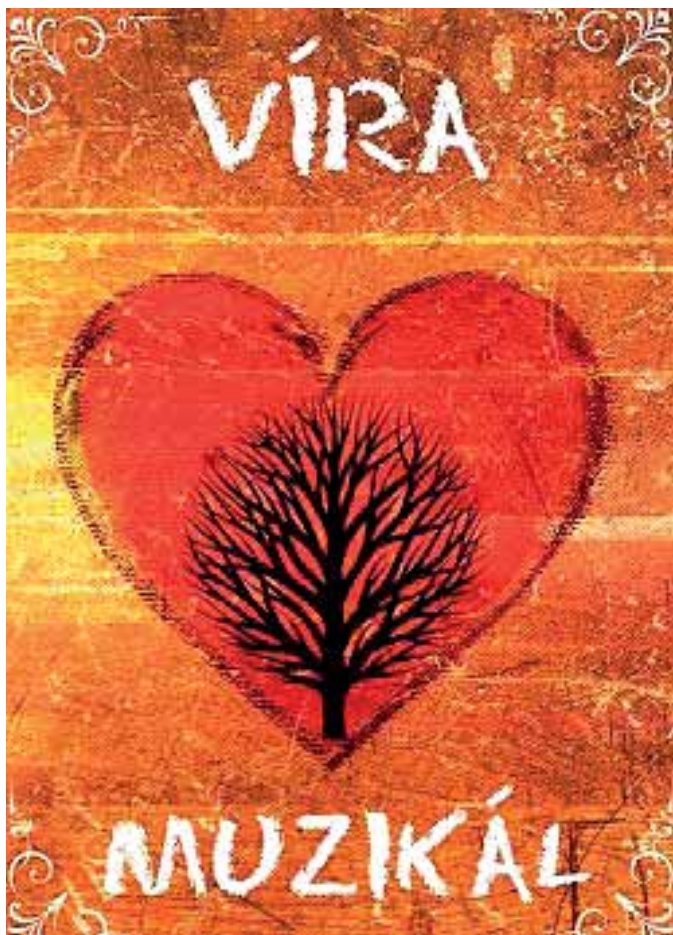
Není náhoda, že právě v našem sdružení máme hudebně nadané členy, bývalé produkční, marketingové odborníky a pro tvorbu muzikálu i upřímné nadšence... Věříme, že muzikál povede samotná láska našeho přátelství, touha a chuť postavit Albiho SEN v realitu, která může být dalším dětem z domovů i příkladem a vzorem, že ke svému snu

není potřebné jen nadšení a touha, ale i spojení přátel, kteří jsou ochotni věnovat svůj čas, um i nasazení pro spojení cíl...

Držte nám palce, neboť právě začínáme... budeme rádi,

když jednou přijedeme k vám do dětského domova a vy se připojíte k písničkám v muzikálu, na jehož počátku stál jeden chlapec...co si chtěl splnit svůj dětský sen....

www.vespojenios.cz

Belgie umožní eutanazii nevyléčitelným dětem

Děti, které mají nevyléčitelnou nemoc a trpí velkými bolestmi, mohou požádat o eutanazii, tedy „dobrovolnou smrt“. Aby tento zákon začal v Belgii platit, chybí již jen formální podpis krále, parlament zákon schválil velkou většinou. V Česku se zatím nic podobného nechystá, eutanazie není schválena ani u dospělých osob.

Podmínky pro eutanazii dětí v Belgii

- Nemoc musí být nevyléčitelná.
- Dítě musí trpět velkými bolestmi, které nezmírnil léky.
- Pacient musí chápat své rozhodnutí a rozumět tomu, co eutanazie znamená.
- S rozhodnutím dítěte musí souhlasit jeho rodiče a lékaři.

Pro i proti

Kolem zákona se rozpoutala velká diskuse. Odpůrci tvrdí, že děti nejsou schopny učinit tak těžké rozhodnutí. Naopak skupina dětských

lékařů návrh podpořila. „Ze zkušeností víme, že děti, které jsou vážně nemocné nebo jsou blízko smrti, velmi rychle dospívají. O životě dokáží uvažovat a vyjádřit se lépe než zdraví lidé,“ napsali lékaři v otevřeném dopise.

Jak je to jinde?

Eutanazie pro děti je zatím povolena jen v Nizozemsku, kde je omezená věkovou hranicí 12 let. Souhlas rodičů je nutný jen do 16 let.

Flík

**Jaký je tvůj názor na dětskou eutanazii?
Měla by být povolena také v Česku?**

Kapesné: jak se domovy vyrovnaly s velkou změnou?

Už tři měsíce si užíváte vyšší kapesné. Vlastně dva, protože se vyplácí vždy až na konci měsíce, takže byste měli mít lednové a únorové. Což u patnáctiletých a starších znamená až tři stovky navíc. Za celý rok to bude u patnáctiletých a starších 1800 korun, pokud budou dostávat nejvyšší částky. Jsme zvědaví, jak s těmi penězi naložíte a budeme to sledovat.

je závazná. Děti tedy musí vždy obdržet nejnižší částku pro danou věkovou kategorii. Pravidla pro vyplácení kapesného je nutné stanovit ve vnitřním řádu. Výši kapesného lze využít motivač-

ně směrem nahoru nebo dolů. Pravidla vyplácení kapesného ve vnitřním řádu pro danou věkovou kategorii nesmí být diskriminační," napsala nám Jana Holíková z tiskového odboru MŠMT.

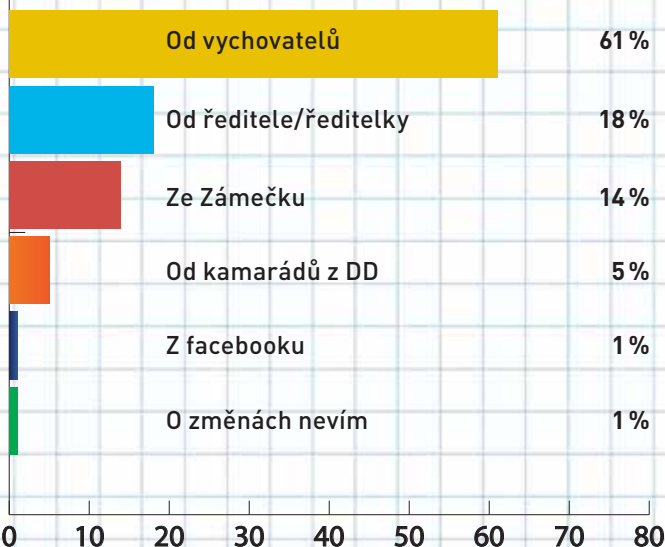
Kapesné podle nařízení vlády

do 6 let:	40 – 60 Kč (dříve nejvíce 45)
od 6 do 10 let	120 – 180 Kč (dříve nejvíce 120)
od 10 do 15 let	200 – 300 Kč (dříve nejvíce 210)
nad 15 let	300 – 450 Kč (dříve nejvíce 300)

Zámeček dnes přináší první názory a ohlasy na zvýšení kapesného, ale taky ještě jednu tabulku s přehledem částek. Zjistili jsme totiž, že v některých domovech (naštěstí se dají spočítat na prstech) se ředitelům do změn moc nechce a říkají, že je to jen doporučení. Což je samozřejmě nesmysl. Pro jistotu jsme se zeptali na ministerstvu školství.

„V nařízení vlády je stanoveno rozmezí pro jednotlivé věkové kategorie. Výše nejnižší a nejvyšší částky

Od koho ses dozvěděl o změnách kapesného?

Kapesné:

co si myslíte
o změnách?

„Koupíme si víc věcí a taky ušetříme,“ zněla z domovů pozoruhodná shoda. Mnozí jsou pro zvýšení kapesného, někteří přemýšlí, kde na to vzít peníze. V každém případě se jedná o zajímavé téma s přímým dopadem na všechny kluky a holky. Více se dočtete v následujících odpovědích, které napoví, proč děti takovou změnu vítají „s úsměvem na tváři“.

Jsem za to moc ráda a je to super. Alespoň máme větší

šanci si koupit něco užitečného a ne blbosti. Ale víc supr by bylo, kdyby se zvyšovalo častěji.

Markéta, DD Boršov nad Vltavou

spořit.

Líbí se mi tahle změna, děti si tak můžou víc

**Dominik Šandera,
DD Dolní Počernice**

Zvýšení kapesného nám pomůže – hlavně dívkám. Teď

mi zbude i něco navíc.

**Michaela Sevičová,
DD Radkov-Dubová**

S kapesným jsem spokojený. Výhoda je v tom, že tam

jsou stupně odměňování. Nevýhoda, že domov to zvýšení musí zaplatit „ze svého“.

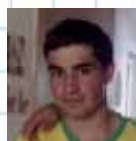
Jindra Kříž, DD Čeladná

Jsem rád za nové podmínky. Myslím, že teď budu

šetřit možná na nějaké obléčení. Ještě v tom nemám úplně jasno.

**Láďa Vodrážka,
DDŠ Býchory**

Osobně jsem rád, že se kapesné zvedlo. Budeme mít víc věcí

a snad i něco ušetříme.

**Marek Kadlec,
DD Sázava**

Určitě podporuji vyšší kapesné, protože si koupím víc

věcí, anebo si ušetřím na nějakou elektroniku.

Fanda Floss, DD Dolní Čermná

Kapesné se mi sice líbí, ale náš domov přijde o peníze

na jiné věci, a to není dobře.

Sára Čonková, DD Fulnek

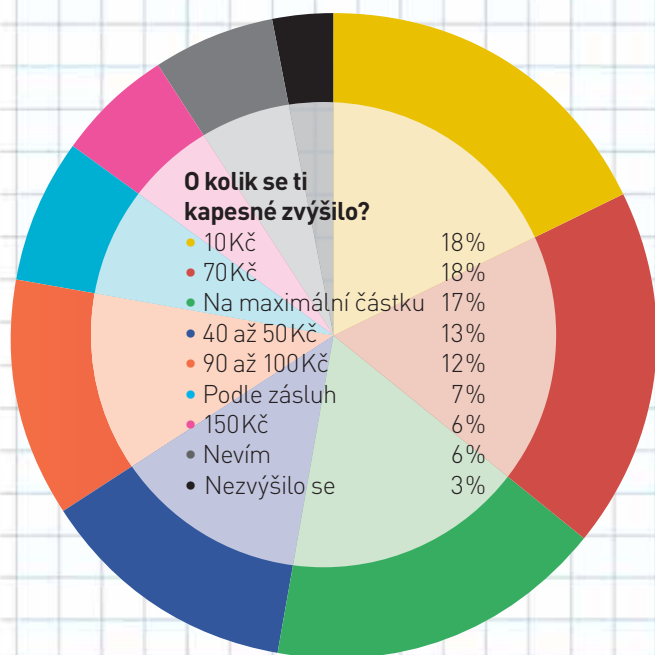

Jsem pro zvýšení, protože je to motivující. Děti by si

toho zároveň měly vážit!

**Patrik Miker,
DD Mikulov**

Další údaje z velkého průzkumu Zámečku

Máte nějaká zvláštní pravidla pro získání vyššího kapesného (nekuřák, dobré výsledky ve škole, plnění povinností)?

Ano 75% **Ne** 20% **Nevím** 5%

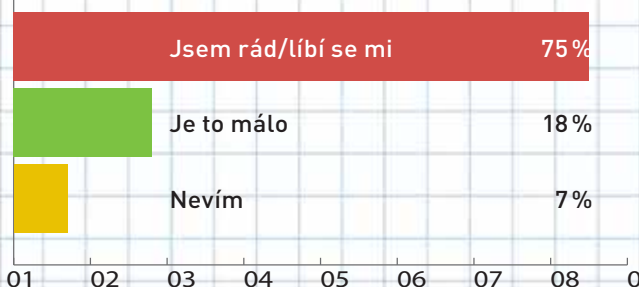

Mají výchovná opatření vliv na vaše kapesné? Například že při nějakém problému dostanete nižší kapesné, v případě pochvaly vyšší...

Ano 75% **Ne** 15%

Jak hodnotíš změny kapesného?

Názory z ankety

Maruška, DD Mikulov

Zvláštní pravidla pro získání vyššího kapesného máme. Na jednu stranu je to dobré, ale například kuřáka kapesné nemotivuje přestat.

Anonymně

Když nebudu mít hotový úsek nebo papuče na nohách, po 10 puntíkách, které dostávám za nesplnění povinností, se mi strhne kapesné o nějakou část.

Nikola (DD neuveden)

Jsem ráda, že se mi kapesné zvýšilo aspoň o 10 Kč.

Kristýna (DD neuveden)

Změnu hodnotím pozitivně, ale mohlo by to být ještě lepší (kapesné se mi zvýšilo o 50 Kč).

Anonymně

Za změny kapesného jsem rád, myslím, že to motivuje děti.

Anonymně

Žádná změna se neuskutečnila, ale mohla by.

Roman (DD neuveden)

Abych řekl pravdu, tak mi to stačí, protože někde nedostávají třeba nic.

Franta (DD Kroměříž)

Chtěl bych víc. Kapesné se mi zvýšilo o 10 korun.

Anonymně

Myslím, že se nám kapesné mělo zvýšit o něco víc, ale i tak, každá koruna k dobru.

Pavla (DD Olomouc)

Změnu hodnotím samozřejmě kladně. Jenomže se najdou takoví lidé, co si koupí raději cigarety. Já občas taky utratím více peněz, za oblečení, za jídlo apod.

DD Česká Lípa

Zvýšení hodnotím výbor-

ně, dostávám teď o 140 korun více. Ale když se budu chovat špatně, bude to méně.

DD Polička

Máme jasná pravidla. Kdo má dobré chování a snaží se ve škole i v domově, ten má nejvyšší částku. Z kapesného bych si chtěl ušetřit na novou bundu.

DDŠ Králíky

Čím lepší výsledek ve škole, chování a plnění povinností, tím více peněz. Některým se to takhle nemusí líbit, ale já to hodnotím kladně.

Co na to ředitel?

Navýšení je velmi hezká věc, kterou, samozřejmě, musíme a budeme respektovat. Přichází však v souvislosti s navýšením ošetrovného, které málokterý rodič platí. S navýšením kapesného a částky na dary jaksi nepočítá rozpočet, který byl už loni velmi, velmi těsný. A pro letošní rok je v našem případě ještě těměř o sto tisíc nižší. Takže kapesné ano, ale kde ještě ušetřit, to vážně nevím. Nemohli byste kupříkladu napsat něco o tom, že když dětičky chtějí penízky, že by mohly třeba šetřit energiemi?

Alexandr Krško
ředitel DD Nové Strašecí

V Uherském Ostrohu mají neobvyklý projekt: Nebojí se ani draní peří!

Díky projektu „Jak jde rok“ se děti s tetami věnují

regionálním zvykům a tradicím, které v jiných koutech naší republiky téměř vymizely. Spolupracují s ženským souborem Drmolice či s dětským folklorním souborem Písečánek.

Na moravském Slovácku se mnoho tradic stále udržuje a není divu, že holky a kluci z Uherského Ostrohu slaví Fašank nebo nakládají zelí na zimu podle tradičních receptur babiček. Samotný název „Jak jde rok“ prozrazuje široký záběr celého projektu. Mezi již zmíněné aktivity

patří například mikulášské těšení a vánoční čarování.

Ej zelé, zelé...

Nejdříve jsme si povídali o tradičním zpracování zelí našimi babičkami a potom jsme už krájeli zelí, cibuli, mrkev, a postupně všichni plakali u strouhání křenu. Zelí

bylo všude. Připravili jsme zelí s křenem, zelí s koprem, zelí s mrkví, vážili jsme, míchali, až jsme nakonec všechno zpracovali a zelí skončilo ve sklenicích. (teta Dobromila)

Křenové zelí
tety Dobromily
2,5kg zelí
15 dg strouhaného
křenu
20 dg cibule
25 dg cukru
0,5l octu
1 kávová lžička soli
1 dcl oleje

Drapte, drapte, drapulenky...

Společně s členkami souboru Drmolice z Polešovic, které přijely v tradičních krojích, jsme si vyzkoušeli, jak prožívaly „dračky“

naše babičky a prababičky. Povídání jsme proložili písničkou a veselými historkami, při kterých bylo plno smíchu, kdy peří lítalo

úplně všude. Nechybělo ani tradiční pohoštění – povidlové buchty a bílé kafé. (teta Dobromila)

Fašanku, Fašanku, už je řa na mále...

V domově jsme si usmažili koblihy a vyrobili si masky, které ještě využijeme pro naše divadlo. Velké překvapení pro nás bylo pozvání od dětského folklórního souboru Písečánek, který si pro nás připravil pásmo o Fašanku. Kluků sice bylo

málo, ale odvážně si zkusili zatančit „podšablový“ tanec a když se jim na šavli objevil kus slaniny a koblihy, jen kulili oči. (teta Lenka)

Už nyní se můžou děti těšit na tradice spojené s Velikonocemi, vyzkouší

si čištění studánek nebo zakládání bylinkové zahrádky. Čeká je i ukázka regionálních krojů, spolupráce s etnografy nebo navštívení Jízdy králů.

Připravil Lukáš Kotlár

Projekt se realizuje díky finanční podpoře Nadace Synot

DD CUP Stolní tenis:

Čeladná neudržela Novou Ves „na uzdě“

Dětský domov CUP provází děti i v tomto roce. První díl - turnaj ve stolním tenisu - už soutěžící mají za sebou. Jak napověděl lednový turnaj v areálu HAMR Sport, očekává se velké soupeření mezi Novou Vsí u Chotěboře a Čeladnou. Zmiňované domovy skončily na prvních dvou místech. Na záda jim „dýchá“ Ostrava-Hrabová, ale může je ve skutečnosti ohrozit? Možná, že ano. Pražského turnaje se zúčastnilo 36 domovů, výrazně uspěly týmy ze severu Moravy.

Kluci a holky z Nové Vsi u Chotěboře opětovně zazářili. Přes výraznou proměnu týmu dokázali vyhrát. Čeladná se s druhým pořadím rychle vyrovnala zřejmě i proto, že je stále držitelem putovního poháru z minulého ročníku. „Teď jsme druzí, ale jdeme dál. Před námi je několik dílů, takže nekončíme,“ hecoval ostatní Jindra Kříž. Nová Ves u Chotěboře nechtěla předjímat, jak to

nakonec dopadne. „Netušili jsme, že vyhraje. Mírnou převahu nad námi měly Mariánské Lázně. Čeladnou jsme zvládli levou zadní,“ zmínila Kristýna Lakatošová s dovětkem, že finálovému souboji na rozdíl od jiných chyběl spád. Richard Stojka rovněž z Nové Vsi měl podobný názor. „Chovali jsme

se sebevědoměji. Cítil jsem úžasný prožitek a chuť to dotáhnout do finále,“ řekl nadšeně kapitán vítězné sestavy.

10 let stolního tenisu s rekordem

Severomoravské domovy potkal nevídaný úspěch. V první pětce se umístily

Týmová porada vítězů z Nové Vsi u Chotěboře

Partneři:

Hlavní město Praha, FAČR, Hamr Sport, ČD, Crocodile, Kadeřnický servis, Dortydomu, Ibis Hotels

Čeladná, Ostrava-Hrabová, Ostrava-Vizina, sedmá Karviná a třináctá Ostrava-Bukovanského. „Minule sedmí, naposled pátí. Pokud to půjde tímto tempem, brzy bude medaile. Rozložení sil v základní skupině nás nijak neohrozilo,“ neskřývala radost Eliška Sobotíková z Ostravy-Viziny.

Podle hlavního organizátora Martina Lněničky přijelo nejvíc domovů v historii. „Pořádali jsme jubilejní 10. ročník, a to si vyžadovalo profesionální zázemí. Hamr Sport poskytl závodníkům větší prostor a lepší podmínky, ať už jde o stravování, šatny či bydlení v Hotelu Ibis. Trošku mě mrzí, že si některé domovy dopředu nepřečtou propozice. Pak totiž složitě řešíme, kam věkově zařadit děti. Hlavní výsledky to nicméně neovlivnilo, což je dobře,“ doplnil Martin Lněnička, šéf DD CUPu a ředitel DD Dolní Počernice.

Někde zažívali „dusno“

Oproti loňsku se hráči mohli spolehnout na 12 stolů, tedy dvojnásobný počet. Herní dobu se tak podařilo snížit na jeden den. Gabriel Vavrek z Býchor si po náročném odpoledni pochvaloval výsledek svého týmu, i když jedním dechem dodal, že to neměli jednoduché. „Stolní tenis je parádní zážitek. Čelili jsme však těžkým soupeřům

Drama končí, jsme zase kámoši

z Čeladné a Sedlce. Nejtěžší je Sedlec, s těmi to nešlo uhrát,“ uvažoval Gabriel.

Základní skupiny hrály po čtyřech nebo pěti domovech. První dva vítězové pokračovali do úvodní šestnáctky, třetí místa si rozdělila pozice 17 až 24 a poslední

družstva bojovala o 25. až 36. místo. „Zaujala mě vyrovnanost mezi týmy. V některých skupinách rozhodovalo jedině vítězství o tom, kdo postoupí mezi prvních šestnáct nejlepších,“ dal najevo ředitel DD Dolní Počernice.

Miloš Nguyen

www.ddcup.cz

www.domovpocernice.cz

Výsledky turnaje

1.	DD Nová Ves u Chotěboře
2.	DD Čeladná
3.	DD Ostrava-Hrabová
4.	DD Mariánské Lázně
5.	DD Ostrava-Vízina
6.	DD Sedlec
7.	DD Karviná
8.	DD Nepomuk
9.	DD Ústí n. L. – Střekov
10.	Dlažkovice
11.	DD Horní Slavkov
12.	DD Hora Svaté Kateřiny
13.	DD Ostrava-Bukovanského
14.	DD Tachov
15.	DD Pyšely
16.	DD Tuchlov
17.	DDŠ Býchory
18.	DD Praha-Klánovice
19.	DD Praha-Dolní Počernice

Dalibor Krejčí:

00.00.01
vteřina poté

Jak to „zmlácenej kluk“ dotáhl jako novinář na titulní stranu

Život v pěti větech

- Do dětského domova si pro něj přišli pěstouni, u kterých žil celé dětství.
- Miluje knihy a jeho vzor jsou hoši z knih J. Foglara - Rychlé šípy.
- V 18 letech se osamostatnil a vystudoval žurnalistiku na Masarykově univerzitě.
- Věří, že škola mu pomohla najít přátele i sebe sama.
- Dnes píše aktuality pro Vteřinu Poté.

Proč jsi nemohl vyrůstat se svojí rodinou?

Matka se o mě nemohla starat, byla v invalidním důchodu. Do ústavní péče jsem prakticky putoval už hned po porodu. Prý jsem měl jít do rodiny jejího staršího bratra. Ten si ale nadělal dluhy, a pak zmizel v Americe. A tak jsem první roky života prožil v kojeneckém ústavu, a pak v dětském domově.

Jak dlouho jsi tam zůstal?

Jenom chvíli. Měl jsem tři roky, když do DD zavítali moji budoucí pěstouni. Nakonec jsem s nimi žil dalších čtrnáct let až do svých sedmnáctin.

Povíš nám něco o tvých pěstunech?

Bylo to občas velmi komplikované. Ale za dost věcí jim vděčím. I sedm let potom,

co jsem mimo pěstounskou péči, se stále o mě zajímají, a když mohou, tak s něčím pomůžou.

Jaké jsi měl začátky na základní škole? Našel sis kamarády?

Těžké. Mezi spolužáky jsem si připadal jako vyvrhel. Asi to bylo i tím, že jsem byl jinej. Nevypadal jsem dost bíle, a taky jsem byl hodně uzavřený do sebe. Nejhorší byly přestávky. To jsem byl bit. Sice dnes, když se setkám s bývalými spolužáky, tak je to celkem v pohodě, ale tehdy to ve třídě bylo fakt terno. Když si vzpomínám, tak do školy jsem chodil s hrozným odporem.

Řešila se nějakým způsobem tvá šikana?

Ano, moji pěstouni vždycky,

když jsem byl zmlácenej, volali hned policii. Bylo to tehdy divoké. Nějakou dobu jsem měl domácí výchovu a učil se jenom doma.

To bylo od páté do sedmé třídy. Chodil jsem pak do školy jenom dva dny v týdnu a ostatní dny mě učili doma pěstouni. Občas jsem i sám brouzдал učebnicemi. Dobré na tom bylo to, že jsem si zvykl učit se sám od sebe.

Pomáhalo mi, že jsem hodně četl

Měl jsi nějaký předmět, který tě ve škole více bavil? Víš, že dnes píšeš aktuality na web Vteřiny poté, je to tvá silná stránka.

Ano, to mě dnes baví. Na základce jsem ale s češtinou dost zápasil v gramatice a z diktátů jsem měl dokonce strašáka. Češtinu jsem naháněl vždycky v literatuře a ve slohu. Pomáhalo mi, že jsem často četl. Vlastně z knížek se stal takový druhý svět, ve kterém jsem žil. Pěstouni měli obrovskou knihovnu. A později jsem začal chodit i do té městské. Nejdřív jsem ujížděl na dobrodružných

knížkách jako Verneovkách a Foglarovkách, a pak jsem četl o věcech, které mě hrozně zajímaly. Například o válečné historii, to bylo moje oblíbené téma.

Kam směřovaly tvé kroky po dokončení ZŠ?

Chtěl jsem jít na střední knihovnickou v Brně. Protože jsem měl hodně rád literaturu a taky jsem věděl, že mě tam čeká víc předmětů, které mi na základce šly. Měl jsem oblíbený dějepis, zeměpis a občanku. Na tu střední jsem se nakonec dostal bez zkoušek. Jen přes průměr známek na základce, nedělal jsem žádné přijímačky.

Tví pěstouni museli mít radost, že ses dostal na střední bez přijímaček. Do školy jsi dojížděl?

Ano, dojížděl jsem z Tišnova do Brna. Na konci prvého na střední už jsem cítil, že vztahy s mými pěstouny byly napjaté. Chtěl jsem více svobody v životě. No a pěstouni to viděli jako příliš velkou vzpouru, a tak jsem od nich odešel do brněnského domova na půli cesty.

Naučil jsem se vařit a hospodařit s penězi

To musela být velká změna. Ze začátku jsem býval hrozně nemocnej, a taky ve škole jsem se dost zhoršil. Místo jedniček a dvojek to najednou byly trojky a čtyřky. Moc mi pomohl můj kmenový vy-

chovatel, který mě přesvědčil, že na tu školu mám. Říkal mi, že když se budu snažit, dostanu se i na vysokou. Kromě toho jsem se musel naučit moc nových věcí. Jak vařit, nakupovat a hlavně hospodařit s penězi, kterých moc nebylo. No a po roce jsem se z toho všeho otrpal, začal chodit do posilky a balit holky.

Dostal ses na tu vysokou školu?

Dostal! Ale byly to obrovské nervy. Protože na obor, na který jsem se hlásil, brali jen každého sedmého. Čtrnáct dní jsem se intenzivně dtil na přijímací zkoušky. Dokonce jsem ani nechodil do školy a psal si omluvenky: nevolnost, lékař, úmrtí v rodině.

Co jsi nakonec vystudoval?

Žurnalistiku a sociologii na Masarykově univerzitě v Brně. Žurnalistiku, protože mě vždycky bavilo psaní. Měl jsem už jako malý sen, stát se spisovatelem. V rámci studia jsme měli povinnou praxi, kdy jsem tři měsíce pracoval v deníku Právo. Od kamarádů jsem věděl o tom, jak lehké je se dostat do obrovských dluhů. Například za nezaplacené pokuty

v MHD, a tak jsem začal psát o tomhle. A nadřazeným se to líbilo. Pak jsem se dokonce dozvěděl o jedné holce, která bydlela v děčáku. Její opatrovnice za ní neplatila poplatek za komunální odpad, a pak až byla dospělá, tak po ní chtěl exekutor za to vše peníze i s poplatky. Napsal jsem o tom článek, který se dostal dokonce na titulní stránku! A hned ten den, kdy to vyšlo, začali psát a volat lidi, kteří té Lindě chtěli pomoci.

To je opravdu zajímavé a jsem ráda za solidaritu lidí, kteří Lindě pomohli. A co ty?

Podařilo se ti potkat na vysoké nějaké hodné kamarády?

Ano, našel jsem si tam skvělé kamarády, ale hlavně jsem si uvědomil, co bych chtěl v životě dělat.

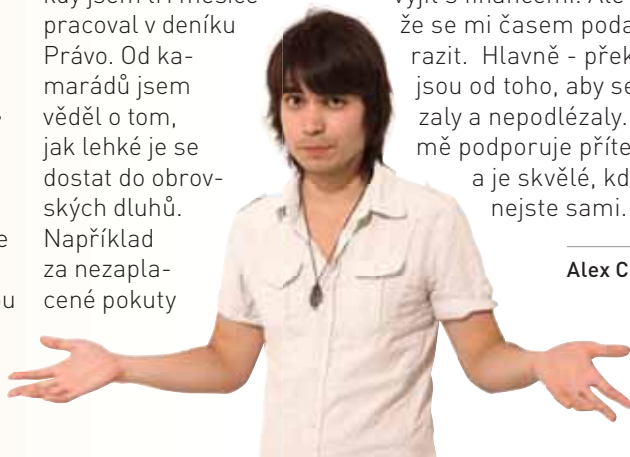
A to je?

Pracovat se slovy, psát básně a umělecky tvořit.

Jak se ti Dalibore, žije dnes?

Je to složité. Hlavně to, jak vyjít s financemi. Ale cítím, že se mi časem podaří prorazit. Hlavně - překážky jsou od toho, aby se přelézaly a nepodlézaly. Hodně mě podporuje přítelkyně a je skvělé, když na to nejste sami.

Alex Chludilová

Práce je dar:

Práce v truhlářské dílně nebo kadeřnickém salonu baví kluky a holky z dětského domova v Býchorech více než vysedávání u televize

Jak se svařuje vodovodní potrubí? Co dělají technici s vozidly v autoservisu? Jak to vypadá v zákulisí kadeřnického salonu? Co obnáší práce knihovnice, švadleny nebo sociálního pracovníka v domově pro seniory? To vše teď na vlastní kůži poznávají osmáci a deváťáci z Dětského domova se školou (DDŠ) v Býchorech. Zařízení, kterému mnozí dosud přezdívali „pasták“, se snaží otevřít své brány a připravit děti na budoucí povolání i na samostatný život.

O tom, že práce je skutečný dar, se přesvědčují třeba v truhlářské nebo krejčovské dílně, v autoservisu, v kadeřnictví, knihovně či domově pro seniory. Někteří budou své výrobky prodávat na festivalech a řemeslných trzích. Díky tomu si uvědomí, jak je obtížné vydělat si peníze.

Mnoha dětem dvě hodiny, které na praxi odpoled-

ne tráví, nestačí, a chtějí pracovat i o víkendu. „Když to jde, dohodnu se v domově a chodím do autoservisu i v sobotu. Nejvíc mě baví přezouvání pneumatik a všechny zajímavosti kolem aut. Pokud to vyjde, chtěl bych jednou v autoservisu pracovat,“ vypráví čtrnáctiletý Nikolas.

O rok starší Denisa, která chodí na praxi do kadeřnictví, by si jednou chtěla otevřít vlastní salon. „Nejlepší na tom je, že si střihání, barvení a melírování můžeme vyzkoušet a ne jenom koukat,“ říká Denisa.

Flík

Gabriel: je to prostě fajn!

Mám dokonce dvě praxe, takže je to super. Chodím do knihovny a taky na stavebníka. Dostanu se díky tomu dvakrát týdně z domova mezi lidi.

Práce v knihovně je zajímavá, ale ještě více mě baví ta druhá praxe, kde můžu pracovat rukama a něco tvořím. Když vyrovnám knihy, tak bude chvíli ta polička hezká, ale pak ji někdo rozhází. Ale když pájím cín, tak je to něco jiného, to už se jen tak rozebrat nedá.

I když jsem se dostal ke dvěma zajímavým povoláním, asi si nakonec vyberu úplně jiné a půjdu na kuchaře. Ale jsem rád, že můžu vše poznat, je to prostě fajn!

Projekt je financován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a ze státního rozpočtu ČR.

Nikolas: učíme se přezouvat gumy

V autoservisu, do kterého chodím, jsou dobří lidi, kteří se nás snaží naučit různé užitečné věci. Nejenom to, jak se co dělá, ale jak se postavit k práci, aby ji člověk udělal pořádně.

Je to úplně jiné než ve škole, kde je to jen „jako“, tady opravujeme auta, ve kterých pak lidi budou jezdit. Takže

to musí být perfektní práce.

Nejvíce mě baví přezouvání gum, ale taky všechno ostat-

ní, co se týká aut. Pracujeme každou středu odpoledne, ale když není o víkendu žádná akce, tak přemluvíím vychovatele a chodím do autoservisu i v sobotu. Moc mě to baví a už teď vím, že bych se chtěl stát automechanikem.

Jirka: opravování aut je dřina

Do autoservisu jezdím už druhým rokem. Když to jde, tak kromě středy ještě navíc i v sobotu, protože mě to fakt baví. Hodně věcí se tam naučím a snad jím v něčem i pomůžu.

Důležité pro mě nejsou jenom ty auta, ale i lidi, které jsem tam poznal. Jsou fakt super. Jsem tam vždycky jen pár hodin, ale uvědomil

jsem si, že opravování aut je náročná práce.

Učí nás Jaroslav Michnik. Je to fajn chlap, i když na mě

někdy řve. Chtěl bych poděkovat Nikolasovi Vavrekovi, že i když po mě učitel řve, tak díky němu zůstávám. A taky řediteli Alešovi Burešovi, že tam můžu chodit, a panu Michnikovi, že má na mě nervy.

Tereza: obdivuji švadleny!

V krejčovském salonu se učíme stehovat, párat a taky vyšívat obrázky na různé látky. A taky šít na stroji, který šije a zároveň řeže oblečení a látky.

Je to fakt zajímavé. Baví mě šít různé věci, třeba polštářky nebo ručníky a kabelky. Jsem ráda za tuhle zku-

šenost, ale pracovat bych takhle nemohla. Obdivuji švadleny, které se tím živí, mi stačí dvě hodiny týdně.

Nikdy jsem si to nemyslela, ale krejčovství může být nebezpečné. Sama jsem to poznala, když mi při šití na stroji projela jehla nehtem. Nebo když jsem stříhala, nevěšila jsem si, že jsou nůžky rozbité a skřípla jsem si prst.

Monika: důchodci se hádají jako my v děcáku

Mám dvě praxe, v knihovně a v domově pro seniory. V knihovně je to zajímavé, ale u důchodců se toho děje mnohem více a tahle práce mě moc zaujala. Myslím, že bych v takovém oboru jednou mohla pracovat.

V „důchoďáku“ si se starými lidmi povídám, pomáhám jim třeba připravovat jídlo, společně si čteme

a hrajeme hry. Pomáhání lidem mě baví, navíc ti staří lidé si toho váží a je s nimi sranda.

Poznala jsem, že je to tam někdy podobné jako u nás v domově. Jednou jsme hráli karty a paní Vlastička začala křičet, že pan Chuchvalec podvádí. Nic si nenechala vysvětlit a hned odešla. A všichni ostatní důchodci se pak začali hádat...

Patrik: do knihovny chodí hezký holky

Chodím se zaučovat v oboru knihovník do Městské knihovny do Kolína. Je to tam fakt zajímavé, třeba když jsem poznal, že knihovna má ve sklepě ještě tisíce dalších knih, které návštěvníci nevidí.

Co dělám? Starám se o knihy. Seřazuji je, vyřazu-

ji a hlavně vydávám. To je na tom nejlepší, hlavně když přijdou hezký holky.

Práce knihovníka mě zaujala, ale chtěl bych studovat jiný obor.

Kristýna: třeba si otevřu kadeřnický salon

Každý týden v pondělí jezdím s kamarádkou do Kolína do kadeřnického salonu. Učím se stříhat, seznamuji se

s technologií barev na vlasy. Učíme se umývat vlasy a různě je upravovat, třeba fénovat, kulmovat a žehlit. A taky jak

mluvit se zákazníkem, to je asi nejdůležitější a nejtěžší.

Co mě baví nejvíce? Asi kulmování, protože vlasy jsou pak krásně vlnatý.

Je tam veselo. Jednou jsem Denise umývala vlasy, ale nějak jsem to nezvládla a voda jí tekla všude po obličeji. Málem jsem ji spálila hlavu horkou vodou. Práce kadeřnice mě hodně zaujala a pořád mě baví. Myslím, že se tomu budu věnovat i v budoucnu, třeba si jednou otevřu vlastní kadeřnický salón...

Tomáš Slavata hlásí z Austrálie:

Albert Triatlon Tour mění název. Pomůže Nadační fond Inspirace dětem

Triatlonista Tomáš Slavata si začátkem roku splnil jeden ze svých životních snů a odletěl do daleké Austrálie. V „zemi klokanů“ trénuje na blížící se závody a další sportovní akce, jichž se letos hodlá zúčastnit. Dopřává si však i odpočinek, během kterého rád prozkoumává tamní okolí a pochutnává si nejen na australských specialitách.

Jako vždy si udělal čas na Zámeček. Jak vnímá svou aktuální formu, co se mu na Austrálii líbí nebo jaké změny čekají na účastníky

čtvrtých triatlonových závodů pro děti? To a mnohem více prozradí následující rozhovor.

Než se začneme věnovat aktualitám, vraťme se ještě o pár měsíců zpět. Jak jsi strávil Vánoce, Tome? Čím tě Ježíšek potěšil?

Vánoce byly zajímavé. Trávil jsem čas s klukama, Štěpánem a Domčou – Hromová parta. A jeden velikánský dárek od kamarádky, který mi vyrazil dech, byl zabalen snad do deseti krabiček, a přitom byl větší než já sám. Za to moc děkuji

Radce Šimkové a Štěpánovi, že to tak na mě ukouleli.

Zpět do současnosti... Jak dlouho už jsi v Austrálii?

Do kdy máš v plánu tam být?

V Austrálii jsem už od 6. ledna a 31. března odletím do Perth Elizabeth v Jihoafrické republice, kde mne čeká těžký závod Ironman, na který se tu teď připravuji.

Proč sis k tréninku vybral právě Austrálii? V čem je jiná, lepší než třeba Česko?

Austrálie byla vždy země, která mě lákala, a věřil jsem,

že se sem jednou podívám. Díky přátelům a Radce Šimkové se mi to splnilo. Každá země má svá pro a proti, ale líbí se mi tady to, že si tu lidé navzájem více pomáhají a je to něco, co je normální. U nás v Čechách, když někdo více pomáhá, pohlíží se na něj často skrze prsty anebo i jako na něco výjimečného, i přesto, že podat ruku lidem a dětem kolem sebe by mělo být v nás.

Neflákáš to? Kdo na tebe během australského pobytu dohlíží a hodnotí tvé výkony?

Určitě bych mohl trénovat podstatně více, ale musím brát ohled na poslední roky, kdy jsem se systematicky nepřipravoval a hodně jsem přibral, takže ten trénink musí být přímo úměrný mé výkonnosti. Trenérský dohled v Austrálii nemám, vše důležité konzultuji s trenérem atletů Janem Pernicou,

který mi pomůže doladit mou představu tréninku a zdali je to takto v pohodě, když si nejsem úplně jistý. Jinak tu mám dobré zázemí a podporu v rámci tréninku od Daniely Kocunkové.

Cítím, že se vrací má síla, a když vše dobře půjde, tak si myslím, že ten závod v Africe bude nejlepším časem v Ironman závodech.

**Ironman:
3,8 + 180 + 42 < 10 hodin
Jaký vztah máš s australskými médii?**

Vztah mám pozitivní, už třetí den mi napsala reportérka z českého vysílání australského rádia SBS a požádala mne o rozhovor. Díky této reportáži jsme pak spolu vymysleli, že uděláme v česko-slovenské škole tady v Sydney „sranda triatlon“, na který jsou děti zvyklé v Čechách.

Zmínil ses o Africe. Co konkrétního tě tam čeká?

Ironman, jeden z nejtěžších závodů v triatlonu. 3.8 km plavání, 180 km kolo a 42 km běh. Cíl je jasný, zvládnout to co nejrychleji a dostat se pod 10 hodin.

A co dál?

Jak přiletím na začátku dubna do ČR, tak už mě čekají akce pro děti a závody Xterra.

Kolika triatlonových závodů se letos hodláš zúčastnit? Který z nich je pro tebe ten „TOP“, ve kterém bys rád uspěl?

Těch závodů bude jako vždy hodně. Určitě je pro mne TOP ten v Africe a světový pohár v Xterra triatlonu v Prachaticích, který je v srpnu. Na konci června bude také velký závod, český Ironman - Moravian v Otrokovicích, kde bych chtěl zajet také co nejlépe.

Samé tréninky, závody, akce... Máš vůbec čas sám na sebe a na své blízké?

Čas sám na sebe mám teď v Austrálii, kde mám možnost hodně přemýšlet. Na své blízké, i přesto, že ho není tolik, si vždy čas najdu. Hodně času trávím s dětmi, a to je pro mne to nejlepší.

ATT: změny!

Blíží se čtvrtý ročník Albert Triatlon Tour. Jsou už známy termíny krajských kol?

Termíny teď doladuji. Ještě čekám na potvrzení data

z Olomouce a začnu rozesílat žádosti na patřičná města a úřady, ale dá se říct, že už jsou termíny na světě. Vše se brzy dozvíte. (Jelikož další Zámeček vyjde až v červnu, přesná data zveřejníme na našem webu a facebooku. - pozn. red.)

Máš už představu, jaké změny letos na závodníky čekají?

Myslím si, že základ bude stejný, ale pro letošní rok jsem udělal jednu zásadní změnu. Hlavní výhra se v dané kategorii losuje, aby v tomto závodě měl šanci vyhrát opravdu kdokoliv, i ten poslední. Jednoduše řečeno, každý vítěz své kategorie získá diplom a medaili, ale o majiteli nového horského kola rozhodne až los. Jinak systém zůstává stejný jako doposud. Vítězové krajských kol postoupí do pražského

finále, kde budou bojovat o soustředění v zahraničí.

Také jsme se dohodli s partnery akce, že bude nový název celé tour, aby nebyl samotný název vnímán jako reklama, ale nýbrž jako příběh, který tato série nese. Chceme předat kus

něčeho, čemu věříme, nikoliv to spojovat s velkými firmami, i když sponzoři by rádi, aby to neslo jejich jméno. Ale vzájemně jsme se dobře pochopili. Takže celá série se už bude navždy jmenovat „Slavata Triatlon Tour“ a bude pod Nadačním fondem Inspirace dětem, který jsme založili s přáteli ze souboru Cirk La Putyka.

Děkuji ti za odpovědi.

Máš na srdci ještě něco, co bys rád sdělil čtenářům Zámečku?

Určitě. Bude fajn zase všechny potkávat během roku a sdílet s nimi radost i prohru. Prostě vše, co nás posouvá k našemu snu. Moc všem děkuji, že jezdí na akce, které pořádám. Jsem rád, že se nebojí soupeřů a postaví se hrdě na start.

František Berger

Pinčes

aneb báseň o první části DD CUPU
Jarka, Tomáš, Marie
DD Tuchlov

Sobota ráno - mráz,
stolní tenis je tu zas,
hala Braník vítá nás.

36 domovů přijelo zvítězit,
co nejvíce úspěchů vytěžít.

V semifinále se nám dařilo,
později se to kazilo.
Místo 16. se podařilo získat,
můžeme tedy radostně viskat.

Bydlení bez chyby,
v hotelu IBIS,
snídaně ala švédský stůl,
tentó výlet byl cool.

Běžecký trojboj v květnu čeká nás,
my se nezastavíme, přijedeme zas,
žádně medaile nezbudou na vás.

Lásku

potřebuje každý

Denisa Kančiová
VÚ Černovice

Láska je to, co každý potřebuje!

I já bych si ji přál.

Celý život bych za to dal.

Miluji tě čím dál víc.

Vzlétni se mnou na měsíc.

Pět měsíců! Docela doba.

Neřešíme nic, páč se milujem oba.

Kudy kam

Michal Pham (13)
DDČI Bohumín

Malý delfin skáče sem a tam.

Vyrůstal sám, a tak neví, kudy kam.

Když zavoláte, plave hned k vám.

Chtěl by bratříčka, tak mu ho dám.

S bratříčkem skákal zase sem a tam.

Už ví, kudy kam.

Jsou šťastní, to moc dobře vím.

Někdy, až budu u moře, přidám se k nim.

Smolina:

Zlatý puk je náš!

Je to již 9. rok, co Dětský domov Lazy ve Zlíně pořádá akci s názvem Zlatý puk. I letošního ročníku jsme se účastnili. Byl jsem moc rád, když jsme se dozvěděli, že právě nás teta nominovala k účasti na této akci. Ráno jsme vstali, řádně se posilnili a vyrazili do Zlína.

Když jsme přijeli na místo a sbírali své věci, tak jsme zjistili, že si Lukáš zapomněl brusle – no teta Katka zuřila... Během hry se nám však hezky dařilo a chtěli jsme i sobě dokázat, že na to máme! Byli jsme rozděleni

do několika skupin a plnili jsme soutěžní disciplíny. Pomáhali nám i kluci ze zlínské Hokejové školy, jimž

také za vítězství vděčíme. Ta nejlepší disciplína spočívala v tom, že jsme hledali plyšáky naší barvy a úplně nakonec jako vítězové jsme si je mohli nechat – super.

A zlatý puk jsme vyhráli!!!! Byl pro nás připraven parádní dortík, který jsme doma spořádali, mňam...

Pořadatelé pro nás připravili i program sledge hokejistů, mohli jsme se i projet na saních, což byla super zkušenost a děkujeme za ni.

**Dominik Hasil
a Ivan Gorol**

Pražská Lucerna přivítala bubeníky z VÚ Buškovice

Nadace Terezy Maxové dětem, která je významným sponzorem VÚ Buškovice, nabídla našim klukům vystoupení v Lucerna Music baru. Jednalo se o Megation Fashion Show v rámci módní přehlídky na podporu činnosti nadace. V pražské Lucerně se představila

i naše bubenická skupina „Australien Buš-Kovice“ a nutno dodat, že velmi slušně zabodovala.

Úspěšnost akce je jinak těžké popsat. Před národním publikem jsme měli předvést náš hudební styl. Už na začátku hraní „ústavní“ kapely jsme zaujali hodně lidí. Nejvíce mi líbilo, že naši kluci, kromě bubnování, s velkým úspěchem předvedli umění

v beat-boxu a přidali také salto, se kterým jsem ani já nepočítal. Neměli jsme to vůbec na programu, takže se to vlastně povedlo. Z toho všeho máme krásné fotky a video na <https://www.facebook.com/megatonproduction>.

Martin Čech

Naše kozy zabodovaly!

Na konci ledna se zúčastnil náš pětičlenný tým závěrečného setkání v Praze k ukončení projektu Bav se a pomáhej, který je realizován Spolu dětem o.p.s., společností Billa spol. s.r.o. a Nadací Terezy Maxové dětem. Náš projekt s názvem Zábavné a poučné odpoledne se zvířátky byl zařazen mezi 5 projektů, které byly podpořeny společností Billa.

Druhý den ráno po snídani jsme odjeli z hotelu do hlavního sídla Billy v Praze. Zde jsme měli za úkol prezentovat náš projekt před porotou z Billy. Porota hodnotila nejlepší prezentaci a fotokoláž projektu. I když jsme byli všichni nervózní, jak vše projekt dopadne, tak jsme se snažili, abychom náš projekt co nejvíce přiblížili. A ejhle, ono se nám to povedlo. Vyplatila se nám naše důsledná příprava prezentace, ukázka našich výrobků z ovčí vlny, ukázka postupu zpracování vlny, námi vyrobeného koziho sýra, ale také nechtěné přehesnutí, které vyvolalo veselou reakci při prezentaci, kdy Filip popisoval postup při dojení kozy: „Jeden chytí kozu za rohy, druhý za obojek, třetí za nohu a další se podojí.“

Porotě se také hodně líbila ukázka pohádky O sedmi kůzlátkách, kterou přednesla Maruška ve svém kostýmu babičky kozičky. Na tvářích poroty se objevil úsměv při popisu zalepování vemene kozy, aby nám kůzle nevypilo mléko a my mohli konečně

po 4 měsících zkusit vyrobit sýr. Po prezentaci všech pěti projektů přišlo vyhlášení a náš projekt zvítězil. Po vyhlášení jsme byli pozváni na dobrý oběd přímo v Bille. Po obědě následovalo malé povídání

o Bille a krátká prohlídka, jak to tam v centrálním skladu pro všechny prodejny Billa chodí.

Odpoledne jsme se vrátili do hotelu, kam dorazily další domovy se zbývajících projekty. Svou prezentaci nám předvedly druhý den ráno. Odpoledne za odměnu jsme zhlédli v multikině CineStar film o samurajích s názvem 47 Róninů. Následovala večeře v KFC, rozloučení a odjezd domů. Všem se závěrečné setkání velmi líbilo a chtěli bychom pokračovat v našem projektu i nadále.

Chtěli bychom poděkovat Spolu dětem o.p.s., společnosti Billa spol. s.r.o. a Nadaci Terezy Maxové dětem za to, že jsme mohli zrealizovat náš nápad. Také velký dík patří projektové manažerce Mgr. Veronice Vrzalové.

MK, AP a HaSy

Děti v DD Nymburk vyrobily betlém

Před třemi roky se v keramické dílně zrodil úžasný nápad.

Malí výtvarníci se rozhodli, že si vyrobí vlastní betlém, a ihned se pustili do díla. Tak začaly vznikat první originální postavičky a figurky.

Již za dva roky, pravda - ještě neúplný, byl betlém ozdobou dne otevřených dveří a vánočních svátků našeho domova. Letos už se skví v plné kráse a děti jsou na něj patřičně hrdé.

Díky projektům a dlouhodobé spolupráci našeho domova s Nadací Terezy Maxové dětem a následně se společností Spolu dětem měly děti dostatek potřebného materiálu ke splnění svého snu. Povedlo

se, betlém je hotový a krásný. Nadšení a vytrvalost malých výtvarníků sklídilo letos velký úspěch hlavně u návštěvníků dne otevřených dveří.

teta Yveta

Daruj hračku:

Posluchači Českého rozhlasu obdarovali dětské domovy

Společnost Tango Havlíčkův Brod pořádala ve spolupráci s Českým rozhlasem patnáctý ročník celorepublikové akce Daruj hračku s Tangem a Českým rozhlasem ve prospěch dětí s různými handicapy. 19. prosince v divadle Havlíčkův Brod se uskutečnil slavnostní galavečer předávání dárek od dárců, posluchačů Českého rozhlasu... Programem provázel ředitel společnosti Tango Pavel Klempíř spolu s Jakubem Hritzem z Českého rozhlasu.

Celý program jste mohli sledovat také v přímém přenosu, který byl a je umožněný na stránkách projektu „Daruj Hračku“ nebo YouTube kanálu Českého rozhlasu. Program oficiálně zahájila skupina Licentia Poetica - Packet & Dan (hiphopová Squadra). Po úvodním slovu následovalo pásmo vystoupení dětí z dětských domovů, zazněl tu zpěv, recitace, tanec... Atmosféru v sále si užíval každý! Radost vysněných přání byla ohromná. Po krátké přestávce zahrála a zazpívala hudební skupina „Neříkáme“, která zpívala pohádkové písně a koledy.

Ty krásó!

Během programu přijela Česká televize, která udělala

krásnou reportáž do zpráv. Zuřiví reportéři, redaktori také zpovídali děti, tety a strejdy z dětských domovů. Po přestávce přišlo to hlavní, poděkování sponzorům, Českému rozhlasu, společnosti Tango, firmě GLS, která dárky rozvážela po celé České republice, a hlavně dárcům - posluchačům Českého rozhlasu, někteří dárci byli i ze zahraničí. Vstoupili jsme do živého vysílání Českého rozhlasu, kdy se otevřela opona a ty dárky, které tam byly... No, koukal jsem na to s otevřenou pusou. Říkal jsem si v hlavě: „Lidi díky, takhle pomáhat, udělat dětem radost, moc děkujeme.“ Nesmím opomenout, že ty dárky byly někde v polovině pódia a vedly až dozadu jeviště.

Pomůžeme taky někomu?

Všichni zástupci dětských domovů byli pozváni na jeviště, kde si celý sál zazpíval společnou koledu. Ten pocit, který se odehrával v sále, byl ohromující! Slyšel jsem jednu holčičku, jak vykřikla: „Ty krásó!“ Pomoc je odvaha, kterou posluchači, dárci, věnovali nám, osobně ale nejenom já si myslím, že poděkování patří každému, který se zapojil do toho projektu, protože tato

pomoc, je ohromná a my děti ji nikdy nesmíme zneužívat. Protože jejich práce je prací, která nám pomáhá, už jenom ty samotné příběhy, např. vozíčkářů, jsou velmi citlivé a mě dodávají sílu, o kterou se chci s vámi čtenáři podělit. Protože oni to v životě mají těžké, budu přemýšlet, přemýšlet můžete i vy, jak jim třeba pomoci, aby jejich příběhy se mohli třeba

trošku změnit a udělat jim radost, proto jestli máte nějaký nápad, napište mi mail (uvídneme, kolik lidí z dětských domovů se pokusí udělat radost také druhým) a domluvíme se, jak jim můžeme pomoci, protože oni také pomáhají. Nejde o to slovo „oni“, tady jde o to slovo „radost“, kterou jim chceme společně vytvořit, buď namalovaným obrázkem, nebo básničkou, i tak se dá udělat radost někomu, kdo ji třeba nemá. Ještě jednou obrovské díky.

Albín Augustín Balát
albinaugustinbalat@email.cz

Vánoce s kamarády u koní

Štědrý den a první Svátek vánoční jsme prožili společně s dětským domovem Melč v Jakartovicích v penzionu Nad stájí.

V den vybalování dárků jsme celé dopoledne strávili koukáním na pohádky nebo povídáním. Odpoledne po obědě jsme se šli podívat na koně a k večeru každý čekal na Ježíška. A na to se určitě každý těšil více než na večeri s cukrovím. I když já se více těšila na ty rybičky a řízečky s bramborovým salátem...

Když byli všichni po jídle, začaly se rozdávat dárky. Hodně dětí dostalo to, co si přálo a i to, co nečekaly. Po rozdávání dárků se z nás spousta sešla, abychom ty Vánoce

pořádně oslavili. Bez toho by to nebyly Vánoce, kdyby spolu lidé nebyli. Na druhý den se nám ráno vstávat nechtělo, protože jsme se museli balit. Odjížděli jsme dopoledne, jelikož jsme si neobjednávali oběd. I přesto jsme odjížděli s krásným pocitem, že jsme nebyli o Vánocích v tom našem malém Fulneku pod

naší velkou střechou, ale prožili jsme ten nejkrásnější den v roce s někým, s kým si rozumíme.

Aneta Maléřová

Rozsvítili jsme stromeček pro Smolinu

Na začátku prosince jsme s dětmi z domova a s tetami uspořádali akci v kulturním domě ve Smolině – rozsvěcování vánočního stromečku.

Do kulturního domu přišlo mnoho dětí s rodiči. Mohli si vyrobit stromečky a andílky do květináčů, upéct si čerty z kynutého těsta a vyrobit si krásné adventní věnce. Vyšli jsme z kulturního domu,

rozdali všem přítomným lampiony, které se postupně rozsvěcovaly, a přesunuli se ke stromečku. Za zpěvu vánočních koled se rozsvítil stromek a zazářil ohňostroj.

Monika Hrůzová a Helena Florianová

Na návštěvě u znojemských orlů:

Prohlídka stadionu a pokec s finským gólmanem

Přímo od kapitána znojemských hokejistů Jirky Berouna jsme dostali pozvání k návštěvě jejich tréninku a prohlídce zázemí zimního stadionu.

Podívali jsme se na část tréninku „A“ mužstva přímo ze střídačky. Slyšeli všechny pokyny trenéra i komentáře hráčů při nepovedené přihrávce či střele. Prohlédli si kabínu a celé zázemí, které mají hokejisté k dispozici (relaxační místnost, bazén,

saunu, posilovnu, místnost trenéra). Někteří kluci si vyzkoušeli části výstroje hráčů, vyzkoušeli nějaké cviky v posilovně, samozřejmě s menší zátěží než měli připravenou hráči.

Objektem našeho největšího zájmu byl finský brankař Sasu Hovi. K překvapení všech si s námi povídal v češtině. Sasu je super, ukázal nám svoji novou brankářskou výstroj a odpovídal nám i na ty nejbližší otázky.

Hokej ve Znojmě sledujeme a návštěvy domácích zápasů pro nás bývají samozřejmě. Hokejistům děkujeme za pozvání a přejeme hodně úspěchů v EBEL lize.

Jan Budínský (15)

S hokejisty za zábavou.

Děti si užívaly na ledě i na tribuně

Dne 11. 1. 2014 probíhala akce Zábavné odpoledne na ledě v Litoměřicích. Akce byla pořádána Dětským domovem Litoměřice ve spolupráci s místním hokejovým týmem HC Stadion Litoměřice. Sportovního odpoledne se zúčastnilo 5 dětských domovů -

místní DD Litoměřice, dále DD Česká Kamenice, DD Dlažkovice, DD Dubá-Deštná a DD Žatec.

Program byl pestrý, od 11 hodin se děti nezastavily. Nejprve probíhaly závody

na ledě, kde v době pauzy - při sčítání bodů jednotlivých týmů - měly děti možnost využít ledovou plochu a pořádně si zabruslit. Některé děti si zahrály hokej, kde jim asistovali pomocníci z HC Stadion Litoměřice, a některé naopak využily volné možnosti a pořádně se na ledě „vyřádily“. Také nechyběla prohlídka zrekonstruovaného stadionu. Následovalo vyhlášení: na prvním místě umístil DD Žatec, na druhém místě DD Litoměřice a na třetím DD Dubá-Deštná.

Nechyběly ani speciální ceny pro jednotlivé závodníky. Cenu za Nejlepší padavku získal Michael Ficu z DD České Kamenice, cena za statečnost putovala opět do České Kamenice, tentokrát slečně Mirce Plotové, a cenu za nejrychlejšího bruslaře získal Igor Polák z DD Litoměřice.

Tímto náš dnešní den zdaleka nekončil. Po společném obědě v DD Litoměřice jsme se opět vrátili na zimní stadion

Když jsem se probudila, těšila jsem se na tenhle den! Byl to den na ledě, ale nejdřív jsem se musela upravit, abych se líbila hokejistům. A potom se hrály soutěže na ledě. Soutěžily i jiné domovy. Hokejisté nás provedli po stadionu a nakonec byl zápas. A nastoupili jsme s nima. Držela jsem se s hráčem Dušanem Žovincem. Hráli jsme s Benátkami a vyhráli jsme 4:0. Moc se mi to líbilo a chtěla bych to zopáknout.

Martina (13)

Sport na ledě se odehrával v Litoměřicích. Byla tam spousta občerstvení. Hokejisté nás pak prováděli po stadionu. A pak byl také zápas hokejistů proti Benátkám. Bruslili jsme na ledě, soutěžili v závodění. Byl jsem rychlý. Bylo to moc hezký.

Igor (11)

Soutěžilo se na ledě. Všichni se naobědvali v DD Litoměřice a pak si náš domov prohlédli. Hokejistí nás provedli po celém stadionu. Nejvíc se mi líbil zápas, naši hráli proti Benátkám, ale líbily se mi i soutěže. Nastoupili jsme s hokejisty, já jsem šla s Jaromírem Čermákem! Moc se mi den líbil!

Libuška (11)

Sportovní den na ledě se mi moc líbil. Odesl jsem si krásné vzpomínky. Krásně jsem si zabruslil a zahrál! A ještě se mi líbil zápas, který jsme vyhráli 4:0!

Igor (16)

Jeli jsme na stadion a pak se převlíkli do bruslí. Nejdřív jsme se rozbruslili a pak jsme závodili. Pak bylo vyhlášení, kde jsme byli druhý. Pak byla prohlídka stadionu. Potom jsme jeli na oběd do DD. Potom supr nástup s hokejisty. Hráli Litoměřice vs. Benátky. Vyhrály Litoměřice 4:0. A nakonec autogramiáda a dostali jsme plyšáky a jeli jsme domů."

Roman (11)

a čekali na zápas HC Stadion Litoměřice – HC Benátky nad Jizerou. Velkým překvapením pro fanoušky hokeje, kteří přišli na utkání, a také překvapení pro soutěžící děti, byl společný úvodní nástup. Všichni hokejisté nastoupili na led spolu s dětmi z dětských domovů a tímto zahájili zápas! Více než 1600 diváků, kteří přišli podpořit svůj tým, mělo také možnost podpořit i dětské domovy. V době první střelené branky házeli

na led plyšáky. Celkem se vybralo přes 1300 plyšových hraček, které si pak rozebraly jednotlivé domovy. Po utkání, ve kterém domácí hráči vyhráli 4:0, následovala autogramiáda.

Všem zúčastněným mnohokrát děkujeme a věříme, že se tato akce stane každoroční tradicí!!!

Iveta Donovalová

Člověče, máš 50 minut!

Náš domov pořádal turnaj ve hře, kterou všichni určitě velmi dobře známe. Kdo u této hry nestrávil část svého dětství?

Turnaj se konal v sobotu 16. 11. 2013 a byla pozvána řada dětských domovů. Klání začínalo už od rána, tedy od deváté hodiny, kdy jsme byli rozděleni do skupinek dle kategorií, které byly nakonec čtyři.

Každá skupinka seděla u svého stolečku s herním plánkem, figurkami a kostkou, všichni byli velmi

netrpěliví, jak hra bude probíhat. Byl stanovený limit, který trval 50 minut, a po jeho uplynutí nám tety oznámily stop. Mohli jsme se vztekat, jak chtěli, pravidla byla jasná.

Já patřím ve své kategorii mezi vítěze, i když to byl namáhavý boj plný nervů, kdy do poslední chvilky nebyl znám vítěz, před domečkem jsme se vyhazovali a emoce gradovaly, proto byla velká úleva, když i ta poslední figurka našla své místo v domečku.

Marie Křoková

Zimní olympiáda v Tuchlově

V neděli 9. února začaly Zimní Olympijské hry i u nás na domově, samozřejmě po vzoru právě probíhajících ZOH v Soči. Vše začalo podle tradic olympijské myšlenky – nejmenší děti jako vlajkonoši přinesly olympijskou standartu, atlet Kevin olympijský oheň a slib za děti-sportovce odříkal Tomáš.

Poté se již vyhlásily první olympijské výsledky, a to z plavání a bowlingového turnaje. Jakmile jsme měli za sebou formality, vrhli jsme se na soutěžení ve čtyřech sportovních zimních disciplínách: hod lyží, jízda v bobu, běh s lyžákami na nohou a biatlon, kde pušky zastoupily sněhové koule.

Všichni se snažili a sportovali v duchu fair-play, což je důležitější než výsledky.

Sportu zdar.

strejda Plevel

Ali Zwettler Olympia 2013:

Rekordy i skvělé výsledky

V polovině prosince se uskutečnil v posilovně DD Zašová 5. ročník mezinárodního silového trojboje, kterého se zúčastnilo na 30 dětí ze čtyř dětských domovů z Polska a Česka. Konkrétně se jednalo o domovy z polského Cieszyna, Lipníku nad Bečvou, Valašského Meziříčí a domácí Zašové.

Vše zahájil a závodníky přivítal ředitel DD Zašová

Jaromír Štěpán. Soutěžilo se ve dvou věkových kategoriích

děvčat a chlapců 15-17 a 18 let a více. Děvčata předvedla svojí sílu ve stahování kladky, leg pressu a bench pressu, chlapci v mrtvém tahu, leg pressu a bench pressu.

Exhibice mistra Evropy

Výsledky byly spočítány podle Wilksova vzorce – tabulka koeficientů sloužící pro stanovení pořadí bez ohledu na tělesnou hmotnost závodníků. Zážitkem pro mladé závodníky bylo exhibiční vystoupení mistra Evropy v kulturistice a profesionála Honzy Kubíka z Ostravy, který přijel v doprovodu juniorského mistra světa René Corola. Svou světovou extra třídu předvedl mistr světa v bench pressu Petr Bolf z Rožnova pod Radhoštěm, který pro představu zvedl 10x175 kg ve své parádní disciplíně.

Padlo několik rekordů a skvělých výsledků. Mezi nejhodnotnější patří

- 100 kg Ivana Slámy v bench-pressu,

- 10x240 kg Arkadiusze Lipy v leg-pressu,
- 152,5kg Aničky Mentlíkové v leg-pressu.
- Miss silového trojboje byla zvolena Michaela Csiková z Lipníku nad Bečvou.

Soutěž byla vysoce kvalitní a neobešla by se bez místních sponzorů, kterým chceme touto cestou poděkovat a věříme, že budou mít možnost podpořit tuto akci i v příštím, již 6. ročníku.

Partner a hlavní sponzor: internetový magazín Ronnie.cz.

Sponzoři: GS Company s.r.o., Pekárna Lešňanka, Mlékárny Valašské Meziříčí, CS CABOT, Zlatnictví Karafiát Valašské Meziříčí, Kremel a Kremel, spol. s.r.o. a Muscle Sport.

Aleš Zwettler
sportovní ředitel trojboje

Výsledky 15-17 let:

1. Arkadiusz Lipa	Polsko	414,468
2. Daniel Mlčák	Krhová	394,747
3. David Pokuta	Zašová	316,332

1. Katarzyna Cieslar	Polsko	292,531
2. Kateřina Zetková	Zašová	222,980
3. Anna Mentlíková	Zašová	208,081

18 a více let:

1. Karel Menlík	Zašová	391,685
2. Ivan Sláma	Zašová	380,190
3. Szymon Cieslar	Polsko	342,510

1. Kateřina Mentlíková	Zašová	268,351
2. Soňa Tvrdá	Zašová	193,644
3. Michaela Csiková	Lipník n/B	157,245

Odvážlivci šplhali po Čertově skále

Druhý únorový víkend byl v našem domově velmi náročný. Na sobotu jsme si naplánovali pěší vycházku na Čertovu skálu, která se nachází kousek u Nahořan. Podle dávné pověsti se čert vsadil s Luciferem, že unese kámen na jenom prstu. Podařilo se mu to, ale nakonec mu kámen spadl zrovna na toto místo. Dnes je

skála upravena pro lezecké aktivity.

Ze slibovaných tří kilometrů se nakonec vyklubalo kilometrů devět. Na to, že byla půlka února, bylo takové teplo, že jsme svlékali bundy i mikiny a někteří odvážlivci šli jen v tričku. Skálu jsme našli, kdo se nebál, tak se vyšel podívat nahoru, a kdo

měl velkou odvahu, tak zkoušel po skále i šplhat. Když jsme si pořádně odpočinuli, čekala nás cesta zpět. Přišli jsme velmi unavení rovnou k večeři.

Druhý den jsme si hned ráno začali chytat masky na maškarní. A ke každému správnému maškarnímu reji patří i koblihy, které jsme si také upekli. Po obědě jsme si v tělocvičně udělali přehlídku masek, zatancovali jsme si a užili jsme si velmi hezké odpoledne.

Víkend utekl jako voda. Sice byl velmi náročný, ale všichni jsme si to velmi užili.

děti a tety

Navštívil jsem svůj bývalý děcák

Před deseti lety jsem byl společně s mojí sestrou v Dětském domově Ostrava-Hrabová. Jelikož jsem letošní vánoční prázdniny prožil v Ostravě, měl jsem šanci do domova zase zajít, a tak bych vám ho chtěl trochu představit.

Dětský domov se nachází v části Ostravy - Hrabová, je to krásné a klidné místo. Hned jsem si všiml, že dětský domov je po rekonstrukci. Přivítaly nás tety, které na nás nezapomněly a stále myslí. Domov jsem poznával, jsou tam krásné prostory, kde děti jsou jako doma, pokud se nemýlím, tak je to u většiny domovů. Děti mají své rodinné skupiny, kapacita míst pro tento domov je 32 dětí, které žijí ve čtyřech ro-

dinných skupinách. Tety nás pohostily a začaly jsme vzpomínat na ty časy, které jsme tam prožili, než jsme odešli do pěstounské péče. Teta Vanda a ostatní tety vzpomínaly na to, jak jsem říkal, že jim koupím fájo (fáro), prostě ty vzpomínky mi navždy zůstanou. Součástí domova je areál s travnatým hřištěm, asfaltovou plochou, vybaveným dětským hřištěm a venkovním bazénem.

Dětský domov se plně snaží podporovat děti v jejich zájmech - florbal, fotbal, atletika... Děti se během roku zúčastňují kromě sportovních soutěží také výtvarných, protože jsou velice šikovné. Jejich obrázky naleznete na stránkách www.ddhrabova.logout.cz. Nechci, abyste

si mysleli, že jsem nějaký inspektor, který navštívil svůj bývalý dětský domov po deseti letech, nebo abych se pokoušel srovnávat domovy, ve kterých žijete. Není důležité v životě žít v přepychu, důležité je žít v klidu a míru, protože kdo žije v chudobě, v srdci má bohatství. Tento domov se mi líbí, protože ten pocit, který tam stále je, třeba ještě ve zdech, na mě vzpomíná a má na mě ze Šájou vzpomínky. Nebo teta Vanda si na památku stále uchovává kočárek, který dostala ségra, a musím říct, že tety na nás vzpomínají v dobrém.

Tak zase někdy na viděnou.

**Albín Augustín Balát (15)
DD Staňkov**

Navštívila nás poslankyně

Ještě před vánočními svátky si ve svém náročném programu udělala čas a navštívila náš dětský domov paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Spolu se svým manželem se zajímali o otázky výchovy dětí v dětském domově, prohlédli si byty i další zázemí rodinných skupin a promluvili si i s těmi nejpovolanějšími – s dětmi. Těm přivezli

i vánoční dárky. Malým knížky a těm větším hodinky a krásný mobilní telefon, který je pro dojíždějícího studenta téměř nezbytný.

MS

Drogy, šikana, rasismus...

Od začátku školního roku máme pravidelně každý měsíc dvě besedy o různých otázkách ve společnosti (o prevenci sociálně-patologických jevů). Probírali jsme už třeba krádeže, šikanu, drogy, rasismus, xenofobii, vandalismus, občanské právo a další. Do konce roku nás toho ještě hodně čeká. Hrajeme při tom hry, pouštíme si zajímavá videa, o tématech si povídáme.

Fotka je ze hry, kdy jsme o druhých psali, co si o nich myslíme.

evba/japt

DD Hora Svaté Kateřiny

Králové pomáhali potřebným

Náš dětský domov se zapojil do Tříkrálové sbírky, která má pomoci lidem v nouzi. Kašpar, Melichar a Baltazar obcházeli dva dny celou Kateřinu a vybírali dary do kasičky, kterou předáme na Městském úřadě, aby putovala do správných rukou. Děkujeme moc všem, kteří svými příspěvky pomohli.

raba/japt

Dar od litvínovských hokejistů

Po sbírce, na kterou se vydaly naše děti po Hoře Svaté Kateřiny, pro nás „na oplátku“ podobnou akci připravili hokejisté a trenéři týmu HC VERVA Litvínov a při utkání s Vítkovicemi na ledě nám předali šek na 30 000,- Kč. Za jejich sbírku jim moc děkujeme, přejeme jim hodně úspěchů a postup do kýženého play-off. Samozřejmě je i nadále budeme jezdit podporovat do „kotle“ při domácích utkáních.

japt

Teta tancovala s medvědem

Dopoledne k nám zavítal masopustní průvod. Viděli jsme například medvěda, se kterým si na závěr zatančila naše teta Jana, vodníka, čarodějnic a mnoho dalších krásných masek.

S tetami jsme napekli a připravili svařák jako malé pohoštění. Odpoledne jsme si zasoutěžili s dalšími dětmi v hodu do koše nebo v žabkách na kameni. Byla vyhlášena soutěž o nejkrásnější koblihu, které jsme se také zúčastnili, ale nevyhráli. Zato v soutěži o nejkrásnější masku vyhrála Páťa, která byla za čerta a umístila se na 2. místě. Kdo chtěl, mohl si i zatančit.

MaCm

Býchorské volejbalistky ovládly turnaj, domácí chlapci zklamali

Pár dní před Vánoci zorganizoval Dětský domov se školou v Býchorech ve své tělocvičně malé volejbalové klání. O pohár vítězů se utkalo celkem třináct týmů ze šesti měst. Z řad něžného pohlaví uspěly domácí dívky, mezi chlapci zvítězil zkušený tým SK Volejbal Kolín.

Tělocvičnu pořadatelé rozdělili na několik hřišť. Kromě domácích si mini-volejbal trojic přijeli zahrát kluci a holky z DDŠ Chrudim, DDŠ Hostouň, DVÚ Děčín, SK Volejbal Kolín a DDŠ Hamr na Jezeře. Často šlo o vyrovnané zápasy, napínávé až do samotného závěru. „Vítězství bychom brali, ale

důležitější je pro nás setkání s kamarády a lidmi z jiných domovů. Rivalita jde stranou,” shodly se děti.

František Berger

Výsledky

Děvčata:

1. DDŠ Býchory B
2. DDŠ Býchory A
3. DDŠ Hamr na Jezeře
4. SK Volejbal Kolín A
5. Volejbal Kolín B

Chlapci:

1. SK Volejbal Kolín
2. DDŠ Děčín
3. DDŠ Hostouň B
4. DDŠ Hostouň A
5. DDŠ Hamr na Jezeře
6. Býchory A

Táta dřel, já se starala o bráchy.

Sociálka nás rozdělila

Když jsem byla malinká, tak asi 4.5 roku, byli moji bráškové ještě miminka. Táta jezdil do práce a já jsem se o ně starala. Musela jsem. Táta vždy přijel večer a pak mi pomáhal. O víkendech byl s námi doma. Ale pak to bylo časem horší a horší.

Táta musel chodit do práce i o víkendech, a to já už jsem nevládala, protože jsem musela chodit do školy a všeho na mě bylo moc. Táta byl pak moc nemocnej, přesto pracoval. Když už to nevydržel, tak šel k doktorovi a pak hned do nemocnice. No a přijela k nám sociálka a vzala nás všechny pryč. Mně dali do Klokánka a brášky k mojí tetě.

Když jsem tam přišla, bylo to tam jako doma. Ale mně moc a moc chyběl tatínek, ale musela jsem to vydržet, protože jsem byla silná a věřila jsem, že se táta uzdraví a pak zase všechno společně zvládneme. Jenomže všechno dopadlo jinak. K tátovi zpátky jsem nesměla. Tvrdili mi, že mě táta nechce, ale všechno za-

řídila moje máma. Nepřála si, abych byla u táty sama. Tak se táta začal s mámou soudit. Ona nás od malinka nechťela a táta se o nás chtěl starat. No a vyhrál nás do své péče, jenže jsem stejně byla pořád v nějakém dětském domově a daleko od domova. Jezdila jsem domů na prázdniny. No a teď se vyučím ve Výchovném ústavu v Černovicích kuchářkou a za chvíli budu dospělá. A pořád se těším, jak budeme všichni s tátou a bráškami společně doma.

Jarmila Botošová

Ceskenoviny.cz: Linka bezpečí omezuje provoz, nemá dost peněz

Krizová telefonická Linka bezpečí pro děti v tísni musela po 20 letech fungování kvůli nedostatku financí omezit svůj provoz. Zatímco do konce loňska mohlo radu a pomoc naráz na bezplatném čísle 116 111 dostat sedm volajících chlapců a děvčat, letos už jen čtyři. Novinářům to dnes řekl ředitel Sdružení Linka bezpečí Richard Schinko. Organizace by ráda získala peníze na obnovení plného provozu od dárců.

„Cítíme, že Linka bezpečí není v bezpečí. Od roku 2014 jsme

museli kvůli nelehké rozpočtové situaci omezit kapacitu služby. Zhoršila se dovolatelnost na linku, snížila se schopnost řešit problémy dětí,” uvedl Schinko.

„Každé dítě, které volá na Linku bezpečí, je z mého pohledu hrdina. Musí překonat ostych a strach z kontaktování odborné služby. Když se nedovolá napoprvé, může to jeho úzkost zvýšit. V nejhorším případě si může říct, že taková služba mu nemůže pomoci,” řekl Porubský.

Linka začala fungovat v roce 1994. Za dvě desetiletí vyřídila skoro 20 milionů hovorů. Je bezplatná, anonymní a v provozu je nonstop. V Evropě slouží jako vzor pro podobné dětské krizové linky.

VESPOJENÍ:

Společně se nám toho podaří více

Hotně lidí v životě pomáhá, bez ohledu na věk, stáří či vzhledu. Já, jelikož jsem v dětském domově a vím, že pomoc v životě je důležitá, chci představit jedno občanské sdružení, které napomáhá různým dětem v domovech.

Když si každý vzpomenete na sebe, určitě jste někdy pomoc potřebovali, protože bez pomoci jsme, podle mě, někdy nešťastní, smutní nebo dokonce i vzteklí. Pak je tady skupinka různých lidí, kteří chtějí pomoci, nejen nám dětem v dětských domovech, ale i lidem z rodin, seniorům a plno dalším. Ale nechci tady poučovat, kdo má pomáhat a kdo ne, důležité je, aby si to ve svém srdci ujasnili, kde je třeba pomoc.

Jedno sdružení je teda naše-mu, ale i ostatním domovům blízké. Jedná se o sdružení Vespojení z Prahy. Rozhodl jsem se Vám přiblížit toto sdružení, které svým čistým a otevřeným srdcem napomáhá nám, dětem. Rozhovor jsem si domluvil s předsedkyní sdružení Janou Buriánkovou, která společně se svým sdružením pomáhá.

Autor rozhovor Albín Balát s předsedkyní Vespojení Janou Buriánkovou

Co je to Občanské sdružení Vespojení?

OS Vespojení je neziskovou organizací sdružující dobrovolníky, kteří mají zájem nabídnout svůj čas i činy ve prospěch pomoci, kde je potřebná.

Nabízí Vaše sdružení nějaké aktivity, pomoc, přátelství?

Nabízíme hlavně aktivity směřované pro podporu přátelství dětí z dětských domovů. Projekt Kmotrovství, ve kterém přes autoportréty dětí z do-

movů upoutáváme na našich stránkách, nabízí možnost trvalého přátelství veřejnosti s konkrétním dítětem z DD. Na našich stránkách nabízíme i projekty ve prospěch hmotného zajištění provozů domovů, poradenství pro děti i vychovatele aj.

Karel Voříšek je náš

Vaše sdružení má nějakého patrona? Protože vím, že různé nadace a organizace patrony mají...

Patronem OS VESPOJENÍ je moderátor Karel Voříšek, který je také spoluzakladatelem OS VESPOJENÍ a aktivně s dětmi z DD komunikuje a podílí se na akcích dětských domovů, nejvíce na akcích v DD Staňkově, neboť sdružení vzniklo právě z přátelství s vychovateli a z lásky k dětem právě z tohoto domova.

Má Vaše sdružení nějaký stálý cíl, za kterým si jde?

Naše sdružení má hlavní cíl vybudovat zázemí pobytového centra v horách pro možnost bezplatných pobytů pro děti z DD, neboť vnímáme, že dětem toto bezplatné pobytové zázemí chybí.

Máte nějaké ohlasy od dětí, které jsou vámi právě ve spojení?

Nejvyšší výsadou našeho sdružení je upřímná radost dětí ze vzájemného přátelství a společné důvěry a opory, které toto přátelství přináší.

Když vidíte ty děti, jakou mají radost, když k nim jezdíte, jaké jsou Vaše pocity?

Radost dětí je odměnou i naplněním, radostí i výzvou právě tyto děti nezklamat a být jim trvalou oporou, neboť to je to nejcennější, co dětem můžeme ze svých srdcí darovat.

Počet členů i domovů roste

Když si tento článek budou číst i děti z dětských domovů a budou chtít s Vámi navázat kontakt, přijmete je?

Budeme rádi za možnost navázání přátelství s každým dalším dětským domovem, který se na nás obrátí. Již s mnohými domovy jsme v kontaktu.

Je nový rok, máte určitě nějaké nové projekty, můžete je přiblížit našim čtenářům?

Naše stávající projekty bychom v novém roce ještě více podpořili. Z těchto projektů vnímáme jako důležité podporu např. pracovních příležitostí pro děti. Přáli bychom si vést děti z DD častěji k aktivitám v přírodě, nově pak k podpoře vzdělávání dětí k ochraně přírody i k podpoře projektů pro talentované děti. Naše projekty vznikají také podle aktuální potřebné pomoci z našeho okolí a propojením se s dalšími spolky, s nadacemi, či s OS, pro posílení společných aktivit

i akcí v obdobné pomoci. Naši pozornost bychom také chtěli rozšířit v tomto roce na ženy s dětmi v tísní, seniory a znevýhodněné občany.

Kolik vaše sdružení má členů a v jakých věkových kategoriích se pohybují?

Naše sdružení k dnešnímu dni má již 106 členů různé věkové kategorie.

Kde si Vás čtenáři mohou vyhledat, máte nějaké webové stránky?

Ano naše stránky jsou: www.vespojenios.cz.

Co byste závěrem vzkázala našim čtenářům?

Ráda bych vzkázala čtenářům, budme ve spojení pro potřebné pomoci v našich životech, neboť právě v síle sdružených lidí se nám podaří více, nežli v jednotlivcích...

Albín (Augustín) Balát (16)

Patronem sdružení je moderátor Karel Voříšek

Praha? Dřív jsem se jí bál. Teď v ní bydlím a studuji

Už rok a půl na vlastní kůži zažívám kolotoč velkoměsta. Na život v hlavním městě ČR jsem si zvykl a jsem za tuto zkušenost vděčný. A to jsem ještě před pár lety prohlašoval, že bych v Praze bydlet nemohl, protože bych se z toho asi zbláznil. Tolik lidí, hluku a zmatku... No prostě nic pro mě, kluka z malé vesničky. Ale studentský život je plný zvratů a neočekávaných momentů. Ať už se mi to líbí nebo ne, stal se ze mě Pražák.

Jsem typ člověka, který si těžce zvyká na změny. Přechod z Gymnázia Open Gate na Univerzitu Jana Amose Komenského řadím

ve svém životě ke změnám nejvýraznějším. Nevěděl jsem, co očekávat od vysokoškolského studia, zda si budu rozumět s novými spolužáky ani jak zvládnout pobyt v tak obrovském městě, jakým je Praha. Ze začátku to rozhodně nebylo snadné, ale obavy postupem času vyprchaly a já si zvykl.

Pýcha předchází pád...

Na vysoké škole vás už profesori nehlídají, jestli se učíte nebo zda chodíte do školy. Je jim to fuk. Vždyť jde o naši budoucnost, ne o jejich. Jestli student vynechá nepovinné hodiny, nedoučí se látku a pak u zkoušky neuspěje, to je čistě jen na něm. Pokud nechodí na povinné přednášky, dostane práci navíc.

I já už musel psát několikastránkové eseje navíc. Stále odkládám věci na poslední chvíli, a když máte bě-

hem jedné noci napsat třeba patnáct stránek odborného textu na téma, kterému nerozumíte, není to žádná sranda. Překvapivě jsem prvním zkouškovým obdobím prošel bez sebemenších problémů. Začal jsem si věřit mnohem víc.

...ale i pád na hubu je krok vpřed

Druhý semestr jsem podcenil. Červen, sluníčko, léto... Už jsem se viděl na prázdninách, a tak jsem se rozhodl uza-

Pařby Frantu moc nelákají. Do pivního püllitru si občas dává kofolu...

The Kellner
Family
Foundation

Frantovy studia už 9 let podporuje
The Kellner Family Foundation.

vřít čtyři předměty až v září. V domnění, že během léta bude dost času na učení, jsem na dva měsíce opustil Prahu. Volného času jsem měl až až, ale chuť učit se jaksi chyběla. V září u zkoušek se stalo, co se stát muselo. Dvě ze čtyř zkoušek jsem nezvládl. Když jsem neuspěl ani v listopadovém opravném termínu, na kterém jsem více než s neznalostí bojoval s trémou, znamenalo to jediné. Vyhozov!

Co dál? Najít si práci? Zkusit jinou školu? Opakovat semestr? Po dlouhém váhání zvítězila třetí možnost. Nechtěl jsem vzdát studium; a když jsem zjistil, že mi v případě opakování budou uznány dosud zdárně uzavřené předměty, rozhodl jsem se pokračovat na UJAKu. Sám bych to finančně neutáhl, ale nadace manželů Kellnerových mi dala druhou šanci a znovu mě podpořila. Nyní chodím do školy pouze na dva předměty, znovu si zvykám na nové spolužáky. Už znám prostředí i profesory, z tohoto hlediska je to pro mě jednodušší. Předchozí neúspěch беру jako cennou zkušenost. Víím, co mě čeká, co nesmím podcenit a na co se připravit. Je to pro mě povzbuzení.

Třetinu života jen tak za hlavu nehodíš

„Co tu děláš?“ „Franto, tady už nestuduješ, víš o tom?“ Takto mě s úsměvem vítají

kamarádi v Open Gate, kam jezdívám poměrně často. Aby ne... Nejlepší způsob, jak strávit volný čas, je pokec se starými známými. Nejen se studenty, ale i s učiteli, vychovateli a třeba i uklízečkami či kuchařkami. V Babicích u Prahy jsem prožil úžasných

navštívit kdykoliv. A to už není tak zajímavé, úroveň onoho kouzla a tajemna Prahy v mých očích klesla. Mejdany a podobné věci, které neodmyslitelně patří k studentskému životu, mě nelákají. Možná jsem suchar. Možná jsem na to už příliš starý.

Když se snažíte a makáte, tak v Praze jako bezdomovec neskončíte.

sedm let svého žití, mám tedy na co vzpomínat. Popravdě řečeno, stýská se mi. Po letech, prostředí a všem, co jsem v areálu gymnázia prožil a jinde nezažiju. Ale čas nikdo z nás nezastaví, je třeba soustředit se na současnost a myslet na budoucnost.

Zůstat v Praze?

Umím si to představit

Spoustu lidí naše hlavní město láká. Obdivování památek, noční tahy po barech a hospodách, pocit nezřízenosti atd. Musím říct, že mě to taky lákalo. Kdysi. Památky a lokality, jakými jsou kupříkladu Karlův most, Hrad či Petřín, mě už nevzrušují. Jsem přece Pražák, můžu veškerá turisticky atraktivní místa

Dávám přednost fotbalu. I když fandím olomoucké Sigmě, sem tam zavítám na stadion Sparty, který stojí kousek od mého podnájmu, abych zhlédl atraktivní utkání a vychutnal si atmosféru plně obsazených tribun. Na Praze se mi líbí, že člověk je tu sám sebou a o ostatní se moc nestará. Úplný opak vesnice, kde zná každý každého a cokoliv jedinec provede, hned se to o něm ví a stává se terčem pomluv.

K velkoměstu jsem nikdy netíhnul, ovšem dnes se nebráním myšlence najít si zde práci a vlastní bydlení.

**František Berger (21)
DD Olomouc**

Jak andělé přiletěli za dětmi do Kropachu

Deset dní před Vánoci zavítali do Dětského domova
v Kropachu andělé. Tajemný, stříbrem se třpytící anděl se
snesl v pátek 13. prosince přímo před dětský domov, aby zde
dětem předal andělské světlo. Začal zde totiž již 14. ročník

Andělské slavnosti.

Celý víkend byl plný pohádek a kouzel. Zahájila jej stínová hra Skřítků divadla Toy Machine. Po představení si mohly děti vyrobit svého vlastního skřítky a schovat jej třeba pod polštář, aby jim přinášel samé hezké sny.

V sobotu čekalo na děti spousta zábavy a tvoření. Dokonce přijel i kovář s pravou kovářskou výhní

a také akrobati z Prahy, kteří děti naučili různé artistické kousky. Slavnost vyvrcholila koncertem v místním kostele. No považte, 14. prosince kostel Čtrnácti svatých pomocníků a 14. slavnost! To by bylo, aby se všechno nevydařilo podle plánu!

Po dětském koncertu a kytarovém vystoupení Jana Matěje Raka rozsví-

tila Krompach ohnává šou zmíněných akrobatů ze skupiny Hypnotica. A pak již rychle do andělských kostýmů, neboť nás čekala velkolepá andělská hostina, kterou pro nás každoročně připravuje firma Sodexo s.r.o. Se Sodexem přijelo i několik mladých lidí, kteří v Krompachu vyrostli a nyní již stojí pevně na vlastních nohách a pracují právě v této firmě. Andělská slavnost je tak i dobrou příležitostí společně se potkat a popovídat o tom, jak se všem daří.

Hostina skončila tradiční čokoládovou fontánou a tak šly děti do hajan s pěkně plnými bříšky. Ráno již na ně čekala pohádka na rozloučenou. Tu dětem přivezli herci divadla Ty-Já-tr/ Hroboso. Příběh o třech sestrách a jednom prstenu vykouzlil ne jeden úsměv. Rozloučili jsme se

tak zvesela, popřáli si krásné Vánoce a pomalu již začali spřádat plány o tom, jaká bude 15. Andělská slavnost, která nás čeká již za necelý rok opět v Krompachu.

Andrea z Letního domu

Slavnost podpořili:
Státní fond kultury České republiky, Nadace Umění pro zdraví, Nadace Arbor vitae a Sodexo s.r.o.

00.00.01 vteřina poté

Jsme skupina mladých lidí, které zajímá, jak se vám žije v prostředí dětských domovů, kde o vás pečují v čase, než dospějete a stanete se samostatnými. Vyrůstali jsme v domovech, kde dnes vyrůstáte i vy.

Co chceme MY?

- Chceme vám pomáhat zvládat těžkosti vašich všedních dní.
- Chceme vás podporovat v důležitých krocích vašeho života.
- Chceme být prostředníky tam, kde je třeba hájit vaše zájmy či práva i tam, kde jen chybí odvaha nebo vůle mluvit o problémech.
- Chceme, abyste pochopili své povinnosti i svou odpovědnost za svůj život.
- Chceme vám předat zkušenosti z naší cesty k samostatnosti.

Michal, Alex, Gracián, Dáda, Radovan, Iryna, Ondra, Kuba + Aťa,

Seznam se s námi na
www.vterinapote.cz

Komunikuj s námi na
www.facebook.com/VterinaPote

Hledej UCHO a dej nám svůj HLAS

Co můžeš TY?

Přečíst si příběhy a zkušenosti dalších mladých lidí z dětských domovů

Hledej UCHO **Příběhy jiných**

Napsat nám svůj vlastní příběh – zajímá nás!

Hledej UCHO **Tvůj příběh**

Pokud nechceš, neuvedeme tvé jméno

Svěřit nám svůj problém

UCHO tě navede **Poradna**

Neměj obavy, poradna je anonymní

Soutěžit a vyhrávat

Stačí najít UCHO **Soutěž**

Pozor! Nejbližší slosování už 31. 3. 2014

Vyjádřit svůj názor

v Anketě

Připoj se k nám, stojíme o tvůj hlas a tvoje partnerství
Připoj se na www.vteřinapote.cz

jsem ready!

příprava na život

Projekt občanského sdružení Ponton podpořil během uplynulého půl roku téměř 4 desítky mladých lidí z výchovných ústavů z Plzeňského kraje.

„Jsem Ready!“ podporuje mladé lidi při odchodu z dětských domovů a výchovných ústavů tak, aby se co nejlépe zapojili do běžného života. Nejde jen o víkendové pobyty plné praktických rad, ale také o pomoc před a po opuštění domova či ústavu včetně podpory při hledání zaměstnání nebo bydlení. Svě o tom ví René Patkolo, který se díky Pontonu dostal z VÚ Terešov domů na podmínku.

René: Neuvěřitelný zlom v mém životě

Kde ses s projektem „Jsem Ready! setkal?

Na pobytu. Nejdřív jsem to bral spíš jako možnost vypadnout z VÚ na víkend, něco zažít, ale na jejich přednášky jsem nejdřív nebyl moc zvědavý.

A co Tě na pobytu bavilo?

Asi ten fotbálek venku. Ale

nakonec jsem zjistil, že i ty přednášky nejsou zase taková nuda, a že mi můžou pomoci.

Takže ty přednášky Ti nejvíce pomohly?

Ne, to ne. Spíš to posloužilo, že jsem poznal pracovníky, se kterými jsem pak mohl

řešit svoje věci.

A na čem jsi s pracovníky JR! pracoval?

No, dostal jsem se do ústavu kvůli problémům ve škole, ze které mě vyhodili, a dostal jsem se do výchovného ústavu. Tam jsem neměl potíže, ale cítil jsem, že jsem tam

jakoby za trest. Naskytla se možnost, když si zajistím školu tam, kde bydlím, a kde bude stejný obor, co se učím tady v ústavu, tak že mě pustí na podmínku.

Jakou roli tedy sehrál projekt Jsem Ready?

Já jsem ze severních Čech a v okolí mého bydliště zase moc oborů, kde by mě vzali rovnou do druháku, do druhého pololetí, moc není. Buď školy horší, nebo zase takový, kde by mi přechod neumožnili. Nejlepší by byla škola, ze které jsem musel odejít, ale to mi přišlo jako nemožný, trochu jako sci-fi. Další věcí bylo domluvit se s ústavem, rodiči a školou, to pro mě nebylo snadný.

Proč?

Mobil máme pouze v určitou dobu, kreditu málo. Volat do školy jde jen o velkých přestávkách. Navíc je fakt hustý dát dohromady domluvu mezi rodiči, školou a ředitelem ústavu. Naštěstí jsem si o své situaci promluvil s pracovníkem projektu, řekl mu, co bych si přál.

Jak to dál probíhalo?

Moc jsem netušil, co od toho všeho očekávat. Řekl jsem, co bych chtěl, promluvíli jsme si o mém oboru a podepsal jsem souhlas, aby mohli pracovníci projektu jednat mým jménem a víc neřešil. Soustředil jsem se

www.ponton.cz

na svůj život ve výchovném ústavu.

To bylo vše?

Občas za mnou z projektu přijeli, abychom upřesnili informace, ale spíš to probíhalo po telefonu. Pak jsem se dozvěděl, že můžu druhé pololetí zahájit na škole, kam jsem si přál jít, na autokarosáře. Bylo to super, přišlo mi to skoro neuvěřitelný.

To vše zajistil projekt Jsem Ready?

No, oni to spíš rozjeli a vyjednali a pak to přešlo mezi rodiče, kteří to dotáhli. Ale nešlo jen o tyhle věci, taky jsme se navzájem poznávali. Kdybychom si nerozuměli, tak by k žádné spolupráci asi nedošlo. Taky to celé bylo zadarmo, takže o.k. Chtěl bych jim takhle i poděkovat.

Vídáš se ještě s pracovníky projektu?

Nepravidelně. Spíš jen kontakt o tom, jak se daří a tak. Ale kdybych něco potřeboval, tak jim můžu kdykoliv zavolat a to až 2 roky po odchodu z ústavu. Je to super, ale doufám, že to už nebudu potřebovat.

Kateřina Prieložná

Projekt **Jsem Ready!** je financován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a ze státního rozpočtu ČR.

Ohlédnutí za Jarmarky s Albertem 2013

Do loňského ročníku se zapojilo přes 300 dětí z 27 dětských domovů. Děti prodejem svých výrobků získaly parádních 152.920 korun – část výtěžku jim připadlo jako odměny a za zbytek si užily společné kulturní a sportovní aktivity. Celkem se prodalo 4708 kusů výrobků.

Na začátku letošního roku byly vybrány a oceněny tři nejlepší slogany, které domovy umístily na své jarmareční stánky – gratulujeme dětským domovům Měcholupy, Dolní Počernice a Sedlec-Prčice, Přestavly.

Byli jsme zvědaví na zážitky samotných prodejců a tak jsme některé z nich vyzpovídali.

Ptali jsme se na to, co v projektu dělali, co je nejvíce bavilo, jak se rozdělili vydělané peníze, co bylo nejtěžší, zda se prodal některý jejich výrobek a jaký je to pocit, a zda využili něco ze školení.

DD Dolní Počernice

Nejvíce mě bavilo vyrábět šperky z Fimo hmoty a malovat svíčky. Za vydělané peníze jsem si koupila voňavku a vánoční dárky. Překvapilo mě, že jsme prodali hodně věcí a z toho jsem měla hezký pocit. Na školení jsem nebyla, ale prodávat na stánku mě bavilo.

Marcela ze 4. rodinky

Pomáhala jsem s vymýšlením sloganů. V projektu jsem dělala vše, také jsem byla na školení. Měla jsem hodně výrobků a tak jsem vydělala hodně peněz, za které jsem koupila všem dárky k Vánocům. Nic nebylo nejtěžší a měla jsem radost, že se naše výrobky líbily a prodávaly. Je to fakt dobrý pocit, zatím jsem své zkušenosti využila na stáncích v Albertu.

Míša ze 7. rodinky

Bavilo mě pomáhat s přípravou a balením výrobků. Pociť je to hezký, když si za vydělané peníze mohou koupit, co chci, a zbylo mi i na dárky. Zatím jsem nikde jinde neprodávala a tak se těším zas na příští Jarmarky.

Denisa ze 7. rodinky

Rády s tetou vyrábíme, umíme i náramky a korálky z Fima. Na stánku jsme nebyly, protože je nám teprve 10 let, ale pár korunek jsme vydělaly a koupily si sladkosti.

Aňa a Andy z 6. rodinky

DD Měcholupy

Co mě nejvíce bavilo:

- Nejvíc mně bavilo obsluhovat lidi, bylo to velice příjemné.
- Nejvíce mně bavilo vymýšlení sloganů pro náš krámk.
- Mně samotné se nejvíce líbil prodej přímo na Jarmarku.
- Nejvíce mne bavilo dělat u kasy a psát paragony.

Co jsme dostali:

- Dostali jsme kosmetiku, pizzu a občerstvení, zbytek ještě použijeme na výlet nebo tábor.
- Všichni, co jsme prodávali a nejvíce se podíleli na výrobě, jsme dostali kosmetiku a posezení u pizzy.

Co bylo nejtěžší:

- Nejtěžší bylo spočítat více výrobků, když se nahnuli lidé, abych nic nepopletla.
- Nejtěžší byla asi ta trpělivost při výrobě některých výrobků.

- Pro mne samotnou byla nejtěžší komunikace s lidmi.

- Nejtěžší reakce byla rychlý výprodej našich adventních věnců, které byly hned pryč, to jsem nečekal.

Prodal se některý tvůj výrobek?

- Ano prodal se a byl to hezký pocit. Je hezké dívat se na lidi, kterým se můj výrobek líbil.
- Prodaly se moje ručně dělaná vánoční přáníčka a ostatní věci, byl to velmi příjemný pocit a ne si stále říkat „to moje je hnusné, nikdo to nechce“.
- Bylo to obráceně, prodaly se hned.

- Ano, moje výrobky se prodaly. Měla jsem z toho velikou radost, takže krásný pocit.

Hodilo se školení?

- Ze školení mám spoustu zkušeností do budoucna.
- Už si umím představit, jakou cenu má daný výrobek.
- Naučili jsme se určovat ceny a jak vyjednávat. Bylo by dobré, kdybychom se mohli zase nějakého podobného projektu zúčastnit.
- Vymýšlet jednotlivé slogany, určovat cenu výrobků, tak abychom neproděli.

Odpovídali: Markéta, Dominik, Olina a Dana

DD Most

Tržbu z Jarmarků budeme používat na výlety - hrozně ráda na ně jezdím. Hodně pracuji v keramické dílně s tetou Mirkou - prodal se můj sněhulák a byl to krásný pocit, byla jsem i pyšná.

Překvapila mě jedna paní, která si u našeho stánku hodně nakoupila, měla jsem z toho velikou radost. Ze školení vím, jak se má upravit stánek a taky vím, jak se mám chovat k zákazníkům

Maruška Horváthová

DD Lipová

Bavilo nás prodávat svíčky a sledovat, jak si zákazníci kupují svíčky vyráběné našima rukama a také jak si prohlíží naši estetickou dekoraci prodejního místa v Albertu. Dostal jsem odměnu 150,- Kč, protože jsem dárčky vyráběl a i prodával, přidám si odměnu do spoření na vánoční dárky nebo na nákup elektroniky, ještě nevím.

V projektu jsem vyráběl, připravoval reklamu s Klárkou, Emčou, Šárkou, Vaneskou a s tetami Soňou a Helenou, a taky jsem prodával ve stánku.

Nejtěžší byla příprava dekorace prodejního místa, ale nejvíc jsem se bál, že omylem a nechtěně ošidím zákazníka.

Osobně mě nejvíce potěšilo, že si starší paní koupila moji svíčku, s radostí a se ctí jsem ji zabalil a měl jsem z toho fakt dobrý pocit. A že si lidi nejen kupovali svíčky, ale i dekorační vypalovanou vánoční keramiku, náušnice

a náhrdelníky. Překvapilo mě, jak v intervalech zničeního přišlo hodně zákazníků, a my se divili, jak nám zboží mizí. Líbilo se nám také, jak nás lidi chválí. Jedna paní se ptala na výrobu svíčky, tak jsem jí to popsal, od vylití vosku do formy až po vystydnutí a namáčení do barevných vosků a našeho řezání. **Václav Bušovský (17)**

Na jarmarku jsem pouze prodávala, ale měla jsem trochu strach, abych vrátila správně peníze a neokradla nejen nás, ale i zákazníky, to bych fakt nechtěla. Co mě překvapilo, že lidi nevěřili, že svíčky vyrábíme a že jsme tak šikovní. Přitom to není těžké, sama jsem je dříve vyráběla, tak jsem to všem lidem vysvětlovala. Teď na žádnou aktivitu nechodím, mám moc učení. Za prodej a prezentaci našich výrobků jsem dostala 100,- Kč, za to strašně moc děkuji. Odměnu jsem si dala do spoření.

Natálie Streitová (16)

Na Jarmarku ve Varnsdorfu se mi líbilo skoro všechno,

prodali jsme svíčky, keramiku a proto mám i odměnu 100,- Kč od tety. Utratím je za sladkosti. Také jsem vyráběla malé věci na prodej.

Vaneska Čonková (9)

Prodávala jsem výrobky Dětského domova Lipová na Jarmarku v Albertu. Moc mě to tam bavilo a především se mi líbila vánoční atmosféra a spousta milých lidí. Bavilo mě nabízet naše ručně vyrobené výrobky a měla jsem radost, když jsem viděla, že mé výrobky se prodaly. Nejtěžší na tom všem bylo soustředit se na prodej, když jsem zahlédla spoustu krásných chlapců. Překvapilo mě, jak zaměstnanci Albertu k nám byli milí a pohostinní. Dostala jsem odměnu za reprezentaci 100,- Kč, které jsem si uložila do svého spoření. Děkuji tetám, že mi daly důvěru k prodávání na Jarmarku.

Klára Rigová (15)

Těšíme se na další ročník projektu

Nad'a Dittmannová
Spolu dětem o.p.s.

Děkujeme Nadačnímu fondu Albert za podporu druhého ročníku a všem zaměstnancům 21 prodejen, kde se jarmarky konaly. Velký dík patří všem zapojeným domovům, dobrovolníkům a samozřejmě všem, kteří si u stánků domovů něco zakoupili.

Přihlaste se do Jarmarků s Albertem

Milí čtenáři,

s velikou radostí vám oznamujeme, že díky podpoře Nadačního fondu Albert můžeme vyhlásit pokračování projektu Jarmarky s Albertem i v letošním roce.

Posláním projektu Jarmarky s Albertem je ukázat dětem a mladým lidem z dětských domovů, že „bez práce nejsou koláče“. Hravou a poznávací formou předává dětem zkušenosti ze světa podnikání, dává jim možnost tvořit a získat dovednosti, které použijí v samostatném životě mimo dětský domov.

Každý domov získá 3 000 Kč na materiál určený na výrobu výrobků a výzdobu stánků.

V květnu a červnu proběhnou v regionech jednodenní školení prodejních dovedností Obchodníkem snadno a rychle.

Jarmarky se uskuteční v listopadu a prosinci ve vybraných prodejnách Albert – termíny a místa přizpůsobíme zapojeným domovům i prodejnám. Tržby případnou dětským domovům.

Na závěr projektu vybereme a oceníme nejlepší prodejce.

Máte-li zájem o zapojení do projektu, kontaktujte nás na emailu nada.dittmannova@spoludetem.cz, zašleme Vám přihlášku.

Uzávěrka přihlášek je 11. 4. 2014.

Nada Dittmannová, Spolu dětem o.p.s.

Projekt Jarmarky s Albertem byl finančně podpořen Nadačním fondem Albert v rámci grantového programu Nadační fond Albert dětem. Děkujeme.

Rozšiřujeme obzory dětem z dětských domovů

Workshop v salonu New You

Myšlenka uspořádat exkurzi či workshop pro děti z dětských domovů se nám honila hlavou několik měsíců. Ve chvíli, kdy nám tým New You nabídl uspořádat kadeřnický workshop v jejich salonu, nebylo co řešit... Pro deset mladých lidí uspořádali profíci Mártu a Tibora osmi hodinový motivační workshop. Děti tak mohly vidět profesionály v akci a dozvědět se, jak to chodí v praxi a že být úspěšný ve svém oboru vyžaduje píli, vytrvalost a tvrdou práci.

Hotel Šumava: na recepci

Hotel Šumava: v kuchyni

Exkurze do Hotelu Šumava

Druhou akcí v terénu byla exkurze do Hotelu Šumava s dětmi z Dětského domova v Kašperských Horách. Společně jsme prošli hotel od kotelny po půdu a dozvěděli se něco o provozu hotelu a o různých profesích, které zde pracují. „Jsem ráda, že jsem mohla nahlédnout do provozu hotelu. Bylo zajímavé vidět, jak to v něm funguje,“ svěřila se Mirka z DD Kašperské Hory.

Co bude dál

V plánu máme uspořádat další exkurze a workshopy

Hotel Šumava: ubytování

Hotel Šumava: barmanka v akci

na zajímavých pracovištích. V pořadí třetí je návštěva cukrárny a výroby v Praze na Pankráci. **Pokud byste měli zájem se do této provozovny podívat, napište na e-mail jana.kucEROVA@spoludetem.cz a vše dohodneme.**

O projektu

Projekt Postav se na vlastní nohy je tréninkem dospělosti. Jde o workshopy, kde se děti pomocí zážitků učí rozpoznávat různé situace a chápat, jak v nich jednat. S mladými lidmi pracujeme interaktivními metodami a nácvikem praktických dovedností. Takto se děti seznamují s tématy, jako jsou vztahy kolem nás, práce, finance nebo bydlení.

Nedílnou součástí projektu je zapojení účastníků do pracovního procesu, a to formou krátkodobých brigád, exkurzí či workshopů přímo v provozovnách.

Poděkování

Za workshop v kadeřnickém salonu děkujeme týmu New You, jmenovitě Mártymu a Tiborovi.

Za exkurzi do Hotelu Šumava děkujeme Zařízení služeb pro Ministerstvo vnitra, které návštěvu zorganizovalo. Dále děkujeme a zaměstnancům hotelu, především pak panu řediteli Jaroslavu Hraničkovi, za milé a vstřícné přijetí.

Za audiovizuální záznamy z obou akcí děkujeme týmu Budu pomáhat o.s.! Oba najdete na našem kanálu na [youtube.com/Spoludetem](https://www.youtube.com/Spoludetem).

Jana Kučerová
ze Spolu dětem o.p.s.
www.spoludetem.cz

Díky studentům Open Gate byl Winton byl opět nominován na Nobelovu cenu míru!

Studenti Gymnázia Open Gate navázali na iniciativu z předchozího roku a rozhodli se pokračovat ve snaze o udělení Nobelovy ceny pro Sira Nicholase Wintona. Ten před druhou světovou válkou zachránil 669 českých, převážně židovských dětí, před nejistým osudem v koncentračních táborech.

Zajistil dětem cestu vlakem do Velké Británie, kde se jich ujaly náhradní rodiny. Skromný britský hrdina si chtěl nechat všechno pro sebe jako tajemství. Po mnoha letech však jeho manžel-

ka objevila kufřík, v němž se skrývaly dokumenty a fotografie neznámých dětí. Příběh, který dnes fascinuje starší i mladší generace, se tak postupně začal rozkrývat.

Minulý rok Nicholas Winton Nobelovu cenu nezískal, přesto naše snaha nekončí. Chceme dále šířit příběh Nicholase Wintona, který letos oslaví 105. narozeniny.

Nobelovu výboru bychom chtěli dokázat, že příběh Nicholase Wintona je natolik silný a inspirující, že si Nobelovu cenu opravdu zaslouží. Petici podepsalo téměř čtvrt milionu lidí.

Naši aktivitu můžete sledovat na facebookové stránce Nobelova cena míru pro Sira Nicholase Wintona a na webu petice, kde jsou dostupné všechny potřebné materiály a aktuální informace.

Připojte se k nám i Vy.
WWW.NICHOLASWINTON.EU

Na webu je možné podepsat naši online petici.

Pro zájemce jsou na stránkách dostupné petiční archy k vytisknutí, které můžete nechat podepsat, oscanovat a poslat na mail nominace. winton@gmail.com, či poštou na adresu: Lukáš Kotlár, Open Gate – gymnázium a základní škola s.r.o., Babice 5, Říčany u Prahy, 251 01.

Děkujeme!

Lukáš Kotlár

Šance pro kluků a holek

66

Projekt Správná šance, který Obecně prospěšná společnost Mikuláš připravila pro mládež žijící v pěstounské péči nebo v dětském domově, využilo od roku 2011 66 mladých lidí z DD a pěstounských rodin. Intenzivní kurz mladým

lidem ve věku 15 – 22 let pomáhal zvládnout praktické stránky samostatného života. Rozšířil jejich dovednosti potřebné pro život ve společnosti i při vstupu na trh práce. Ukázal jim, jak přimět vydělané peníze, aby se nerozutekly, ba naopak, aby pro ně pracovaly.

Účastníci navíc získali znalosti a dovednosti potřebné k úspěšné integraci do společnosti i schopnosti nalézt a udržet si zaměstnání.

red

Co se účastníkům nejvíce líbilo?

„Program byl super a líbilo se mi úplně vše. Poznala jsem spousty krásných nových lidí a super lektory a lektorky.“

„Všechno, hezký holky i lektorky, říkaly to srozumitelně, a jak to chodí normálně v životě.“

„Líbila se mi připravenost lektorek, dobře nám dokázaly sdělit informace. Jejich výklad byl zajímavý.“

„Myslím, že to bylo supr a hodně jsem se toho naučil“

„Byly jste moc skvělé, naučila jsem se doufám hodně a vše si odnesu do života.“

Se ŠVAGRem v Indii

Děti z DD Zvíkov a Staňkov tráví každoročně poslední dny roku společně se sdružením ŠVAGR. Vánoční tábor je tradičně zaměřen na poznávání cizích zemí. Letos jsme společně zavítali do daleké Indie. Byli s námi také děti z rodin a 10 ŠVAGR dobrovolníků.

Během týdne jsme zažili spoustu legrace a zábavy, dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí o Indii a hlavně

jsme pomohli najít cestu dvěma ztraceným indickým ženám Káří a Hárí, které zabloudily až do Pasek

u Písku. Nejprve jsme zjistili, kde Indie leží, jakou má vlajku, přečetli jsme si něco málo o její histo-

rii a dozvěděli se, co je to Taj Mahal. Naučili jsme se základy hindštiny, ochutnali indické placky, indický čaj, kari, zázvor a další výborná indická jídla. Díky naší skvělé kuchařce Libuše víme, jak probíhá indické stolování a proč Indové jedí pouze pravou rukou.

V pondělí jsme vyrazili na bojovou hru po stopách slona indického. Toho jsme nakonec i přes náročný terén a těžké úkoly po dvou dnech ulovili. A tak s námi mohl oslavit Silvestr, vyrobit si šperky, ozdobit šátek, vyzkoušet a naučit se indické břišní tance, zacvičit si jógu nebo se podívat do Bollywoodu.

V Novém roce jsme se naučili hrát národní sport kriket, Kárí a Hárí jsme předali mapu se správnou cestou do Indie. Společně jsme se rozloučili a ony odjely na slovo do jejich rodné Indie. Děkujeme všem dobrovolníkům za jejich energii, čas a chuť strávit vánoční svátky opět s dětmi ze ŠVAGRa!!!

Aneta Kudrličková

Tato akce je součástí celoročního projektu „Jsem tady a budu tady!“, který je financován z darů veřejné sbírky společného dlouhodobého projektu České televize a Nadace rozvoje občanské společnosti s názvem POMOZTE DĚTEM! Na financování tohoto projektu se podílí i Město Písek. Děkujeme!!!

ŠVAGR nás naučil lyžovat

Občanské sdružení ŠVAGR z Písku pro děti z Dětského domova Staňkov, Písek a několik dětí z rodiny v termínu od 19. 3. - 23. 2. 2014 uspořádalo zimní tábor, který se letos uskutečnil v Dolejším Krušci v Kašperských horách. Po příjezdu a přivítání byl otevřen ŠVAGRservis, ve kterém se seřizovaly lyže, snowboardy a ladila se zimní outfitová kolekce na sjezdování. Zbytek večera jsme strávili hravou zábavou, formou různých společenských her.

První den na lyžích mohl začít. Ráno jsme vyrazili auty na svah. Jezdili jsme ve Ski areálu Kašperské hory. První polovina dětí s vedoucími šla rovnou sjíždět svah, a ta druhá polovina šla do tzv. SkiŠVAGRschool, kde

se učila základní lyžařské techniky a dovednosti. Všichni byli velice horliví a jezdili celý den. Odpoledne po návratu jsme si udělali večeri, po které jsme si pustili film Karlík a továrna na čokoládu. Další den se

spousta z nás již zdokonalila, a tak mohla brázdít svah už bez pomoci. Večer jsme opět strávili společným hraním her a soutěží. V sobotu už všichni jezdili jako po másle, někteří ještě dopilovávali obloučky, ale naše třídní snahy se vyplatilo.

Dokázali jsme to!

Všichni budeme odjíždět domů s tím, že jsme to všichni dokázali, a i přes prvotní neúspěšné pokusy jsme se všichni lyžovat nakonec naučili. Večer jsme si promítali fotky a videa z celého tábora a šli spát. Celý tábor byl naplněn spoustou dojmů, smíchu a zážitků. Ráno jsme se rozloučili a vyrazili zpět do svých domovů.

Chceme poděkovat všem ŠVAGRtetám a ŠVAGRstředům za čas, který nám věnovali ve svém volném čase a za bezvadně strávený ŠVAGRtábor, který byl pro nás moc hezký a plný energie. Děkujeme.

Albín Augustín Balát (DD Staňkov)
Martina Kudrličková (OS ŠVAGR)

Nikolas Bednář z DD Pyšely:

Původně jsem do Open Gate nechtěl, v domově mě přesvědčili a je to dobře!

Třináctiletý Nikolas Bednář studuje Open Gate druhým rokem. Od tří let vyrůstá v Dětském domově Pyšely. Co všechno se pro Nikolase za dva roky na Open Gate změnilo a jaké to je bydlet na internátní škole?

Jak ses dostal do dětského domova? Udržuješ nějak kontakt s rodinou?

Mamka měla problémy s alkoholem, tak mě paní sociální odvezla do DD Pyšely, jsem tam už deset let. Kontakt s rodinou udržujeme. Jeden víkend jezdím do domova, druhý za mamkou a tatkou.

Jak tě napadlo studovat Open Gate?

S nápadem přišli v dětském domově. Na základní škole jsem měl dvojky i trojky a v domově mi říkali, že jsem chytrý a že bych měl zkusit Open Gate. I když původně jsem na gympl jít nechtěl. Nejdrive jsem šel na přijímací zkoušky nanečisto a potom na skutečné přijímačky a to, že

jsem se dostal na OG, považuji za velký úspěch.

Jaký byl pro tebe přechod na gymnázium?

Ve škole je více předmětů a celkově probíráme více detailů. Hodiny jsou záživnější. Nové učivo se učíme i z prezentací, zatímco na základce to bylo všechno z učebnice. V Sekundě máme hodně propojenou biologii s angličtinou. Přechod byl v pohodě, já jsem osoba, která se dokáže skamarádit snad s každým. Když sem někdo přijde jako nový student, nemůže mluvit tak vulgárně. A je tady lepší kuchyně.

Jaká je tvoje třída?

Každý se nějak liší, ale jsou v pohodě. Jako kolektiv držíme pohromadě. Nepocituji žádný rozdíl v tom, že jsem z dětského domova a oni z rodiny. Z dětského domova nejsem ve třídě sám, ještě spolužačka Jiřina Porubová (z DD Valašské Meziříčí).

Co děláš ve volném čase?

Letos mám 4 kroužky. V pondělí míčové hry, v úterý badminton, ve středu šachy a ve čtvrtek fotbal. S kamarádem jezdíme učit angličtinu do školky v Mukařově, kde děti učíme základy jako barvy, zvířátka a podobně. Doma rád hraju hry na počítači, v domově mě baví jezdit na kole.

Jaký je život na kolejích? Jak je to s uklízením nebo s večerkou?

V Primě byla večerka o půl desáté, teď v Sekundě ji máme v deset. Před večerkou odevzdáváme notebooky. Každý čtvrtek musíme uklízet své pokoje – utřít prach a uklidit zem.

Co považuješ za své úspěchy za dva roky v OG?

Kromě toho, že jsem se sem dostal, považuji za úspěch to, že jsem si zvykl na uniformy. Taký jsem se hodně zlepšil v angličtině. Tu máme 5x týdně a paní učitelka mluví jenom anglicky.

Máš nějaký sen nebo představu o tom, co po Open Gate?

Zatím ještě vůbec nevím, kam dál. Uvidíme časem.

Lukáš Kotlár

S kamarády z „modré koleje“. Nikolas čtvrtý zleva v oranžové košili.

The Kellner
Family
Foundation

Open
Gate
School

Hotel Hilton:

Z kuchyně až do prezidentského apartmá

Milí čtenáři Zámečku,

určitě se rádi potkáváte se svými kamarády, poznáváte nová místa a učíte se věci, které jste předtím nikdy nedělali. O jednu takovou novou zkušenost se s vámi mohou podělit děti z několika dětských domovů, které se začátkem února přijely podívat do Hotelu Hilton v Praze. Pozvali jsme děti a mladé lidi zapojené do projektu New job New life. Projekt jim nabízí různé příležitosti k tomu, aby se už teď, v době, kdy ještě studují nebo se učí v učebním oboru, seznámily s místy, kde mohou do budoucna najít práci.

Přijelo víc než 30 dětí z různých dětských domovů. Pro většinu z nich to byla úplně první příležitost navštívit hotel tak vysoké kategorie. Pokud se ptáte, co se dá v takovém hotelu vidět, hned vám dáme odpověď.

DD Nymburk:

„V příjemném prostředí hotelu nás přivítala paní Tichá z personálního oddělení, která nám představila některé své spolupracovníky. Pak nás rozdělili do několika skupin a provedli nás po hotelu. Naše skupinka šla

nejprve do prostor příjmu potravin, skladů a kuchyní. Kuchyně mají rozděleny podle zaměření. Kuchyně předkrmů, hlavního jídla, minutek, cukrářskou, personální... Všude vzorně uklizeno, nádobí vycištěno...no, nádhera. Každá kuchyně, ale i každý úsek v hotelu má své pracovníky a každý přesně ví, co má dělat. A tak to funguje v celém hotelu. Postupně jsme prošli celý hotel i s jeho zázemím. Recepce, fit centrum, bazén, dětský koutek, salónky, restaurace, jídelny...a pokoje. Na závěr nám ukázali svou pýchu, takzvané prezidentské apartmá. Byl to vlastně nádherně zařízený malý byt. V tomto apartmá byl při své návštěvě Prahy ubytovaný americký prezident Obama s manželkou.“

DD Ledce:

„Připadali jsme si jako v nádherné pohádce, vše bylo mimo realitu našich všedních dnů, prohlídka hotelu, historie hotelu, povídání o návštěvách významných osobností.“

Petra:

Každý z nás je jiný a tak v každém z nás také zanechá taková návštěva jiný dojem. To, že některým hotel doslova učaroval, dokazuje jejich zájem o práci v něm. Takové přání například má Petra, která říká: „Ráda bych poznala provoz a práci v hotelové kuchyni, doufám, že se mi můj sen splní. Hotel se mi velice líbil, byl to úžasný zážitek!“

Je zřejmé, že návštěva hotelu je největším přínosem pro mladé lidi, kteří se učí na kuchaře nebo číšníky, pro ty z vás, kteří se učí na truhláře, bude určitě zážitkem návštěva nebo přímo brigáda v truhlářské dílně. Pokud se některá z vás, slečny, připravuje na dráhu kadeřnice či kosmetičky, bude pro vás zajímavou inspirací možnost nahlédnout do kadeřnického studia. Přesně to je naším cílem v projektech, které Nadace Terezy Maxové dětem nabízí. Jde nám o to, abyste měli možnost nahlédnout do prostředí různých firem a provozů, ve kterých budete po skončení školy jednou pracovat. Jedině tak se můžete dobře rozhodnout, co vás v životě opravdu láká, čím chcete jednou být.

Projekt s firmou Škoda auto
Nadace myslí na děti všech

věkových kategorií. Pro ty, kteří jsou ještě na základní škole a přemýšlí, kterou střední školu nebo učební obor vybrat, máme projekt se společností Škoda auto. Děti ve věku od 11 let se zaměří na oblast, která se nejvíc blíží jejich zájmu, a podle svých možností se za pomoci učitelů doučují v předmětech, které budou potřebovat u přijímacích zkoušek na preferovanou školu.

Accenture Academy

Pro starší děti ve věku od 15 let máme projekt Accenture Academy – tedy jakousi „praktickou přípravku“, ve které se děti společně se svými vychovateli, připravují na vstup do svého samostatného života. Děti dostanou v rámci projektu nejen příležitost vyzkoušet si brigádu, ale také se učí, jak s vydělávanými penězi zacházet. Někdy se totiž bez takové průpravy výdělek z brigády rozkutálí,

že ani nevíte jak. Mimochodem – nestalo se vám už něco podobného? A tak stojí za to dozvědět se něco o tom, jak šikovně hospodařit, kam peníze chytře uložit nebo jak zbytečně „nenale-tět“ při nákupech.

New job New life

A kruh se uzavírá. V úvodu byla řeč o projektu New job New life – ten si přichystala Nadace Terezy Maxové jako bonbonek pro nejstarší z vás, ty, kterým už bylo 18 let. Projekt nabízí pracovní pozice pro mladé lidi z dětských domovů, kteří hledají buď brigádu při studiu, nebo přímo stálý pracovní poměr po odchodu z dětského domova.

Pokud jste ještě o tomto projektu neslyšeli a máte chuť se dozvědět víc, neváhejte a ozvěte se na naše telefonní číslo: 733 782 071 nebo na mailovou adresu: simona.petrejoval@terezamaxovade-tem.cz.

Nebo se staňte našimi fanoušky na Facebooku: New Job New Life

Čekáme na vaše zvědavé otázky ☺

Nadace Terezy Maxové dětem

Skvělá šance pro studenty vysokých škol

Nadace Terezy Maxové dětem vyhlašuje i v letošním roce grantové řízení pro stávající a nově přijaté studenty vysokých škol, kteří vyrůstají v ústavní výchově.

Uzávěrka příjmu žádostí: 30. 6. 2014, Rozhodnutí grantové komise: 15. 8. 2014

O co je možné žádat:

**Úhrada ubytování / Úhrada školného na soukromé VŠ / Nákup učebnic a studijních materiálů
Cestovné do školy / Úhrada poplatků za připojení k internetu / Jazykové kurzy**

Kde naleznete formuláře k vyplnění žádosti: www.terezamaxovadetem.cz v rubrice Grantové řízení – Termíny grantových kol.

Pro bližší informace prosím kontaktujte:

Jiřina Nachtmannová,
manažerka pro provoz a granty

Nadace Terezy Maxové dětem
Adresa: Plzeňská 5b, 150 00 Praha 5
tel: 257 474 527, gsm: 725 663 013, fax: 257 474 531
E: jirina.nachtmannova@terezamaxovadetem.cz

[http: www.terezamaxovadetem.cz](http://www.terezamaxovadetem.cz)

Nebo se staňte našimi fanoušky na facebooku /Nadace Terezy Maxové dětem/ a získávejte aktuální informace o její činnosti a podpoře.

Nadace Terezy Maxové *dětem*

scénář: Radeček & Helmut

kreslí: Helmut & Radeček

hrají: Cibule & Kebule

Blížence,
řekni čtrnácti lidem, co si
o nich doopravdy myslíš.

Rybo,
do té doby, než
vyjde příští
Zámeček, udě-
lej každé ráno
14 dřepů.

Vodnáři,
každou středu
sněž 14 lentilek.

Kozorohu,
dávěj pozor
na cestu,
brzy najdeš
na chodní-
ku čtrnáct
korun.

Váho,
pokud je ti letos
čtrnáct let,
prožiješ během
roku úžasné
chvilky. Hlavně
v létě!

Býku,
vykuř posledních 14
cigaret a pak s tím
sekní!

Štíře,
ještě čtrnáctkrát se
vyspíš a přijde nejza-
jímavější den tvého
života.

Lve,
během celého
roku se každých
čtrnáct dnů
do někoho nově-
ho zamiluješ.

Berane,
přesně za čtrnáct let,
do roka a do dne, vyhra-
ješ moc peněz.

Střelče,
každý den
než usneš,
napočítej
2014 ove-
ček...

Panno,
protože ti nikdy nenapí-
šu horoskop, tak vykřič
do celého světa, že
HELMUT MÁ IQ 14!

Raku,
odtrhni z ruličky
záchodového papíru
čtrnáct čtvereč-
ků a schovej si je
do kapsy. Brzy je
budeš potřebovat.

Kryštof s čokoládou

**V polovině prosince jsme se jeli
podívat na charitativní koncert
skupiny Kryštof do Dolní oblasti
Vítkovic v Ostravě. Celý sál byl
přeplněný dětmi z dětských
domovů.**

Atmosféra koncertu byla velice příjemná, děti dostaly, pokud měly štěstí, čtvereček čokolády, kterou dostal Richard Krajčo pro svoji kapelu. Samozřejmě to nebyla jedna čokoláda...

Když se začalo hrát, všichni zpívali s kapelou. Bylo okouzlující poslouchat písničky, které vzbuzují ve člověku city, jelikož každá píseň od Kryštofů má svou šťávu, která každé duši něco připomíná. Navíc byla výhoda toho, že spousta dětí se po dlouhé době viděla, a to bylo na tom to nejlepší. Byli

jsem na koncertě a zároveň s lidmi, na kterých nám záleží. A za to jsme rádi.

Aneta Maléřová

První vlaštovka jaro nedělá. Letos určitě ne. Až uvidíte první vlaštovku, řekněte jí, že jaro už je dávno tady.

Zima byla neskutečně mírná. Stihli jste aspoň jednou lyžovat nebo sáňkovat? Já ne, přitom lyžuji rád. Ale taky mám rád, když mně není zima. Kdybych si mohl vybrat, jestli chci příští rok znovu teplou zimu bez sněhu, nebo lyžování, ale mrazivou zimu, tak jsem pro první možnost. Jít v únoru brzy ráno po ulici a nemít u nosu rampouch, to je prostě luxus!

Na letošní teplé zimě je dobré také to, že jsme všichni ušetřili za topení. Rodiny, děcáky, školy, firmy. Všichni ušetřili za topení nějaký ten tisíc a tím pádem všichni máme nárok koupit si za uspořené peníze něco pro radost.

Neváhejte a užijte si to!

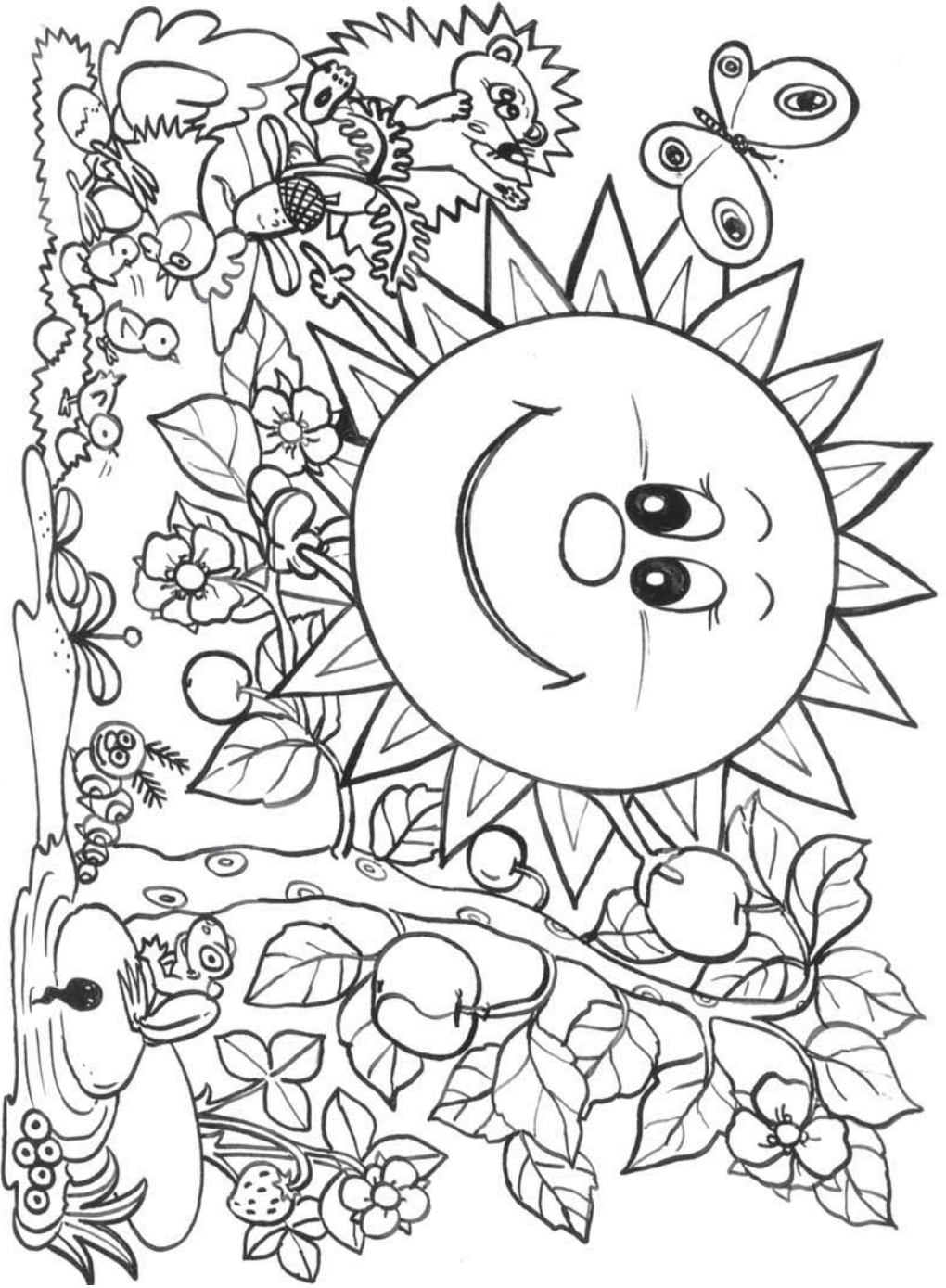
Helmut

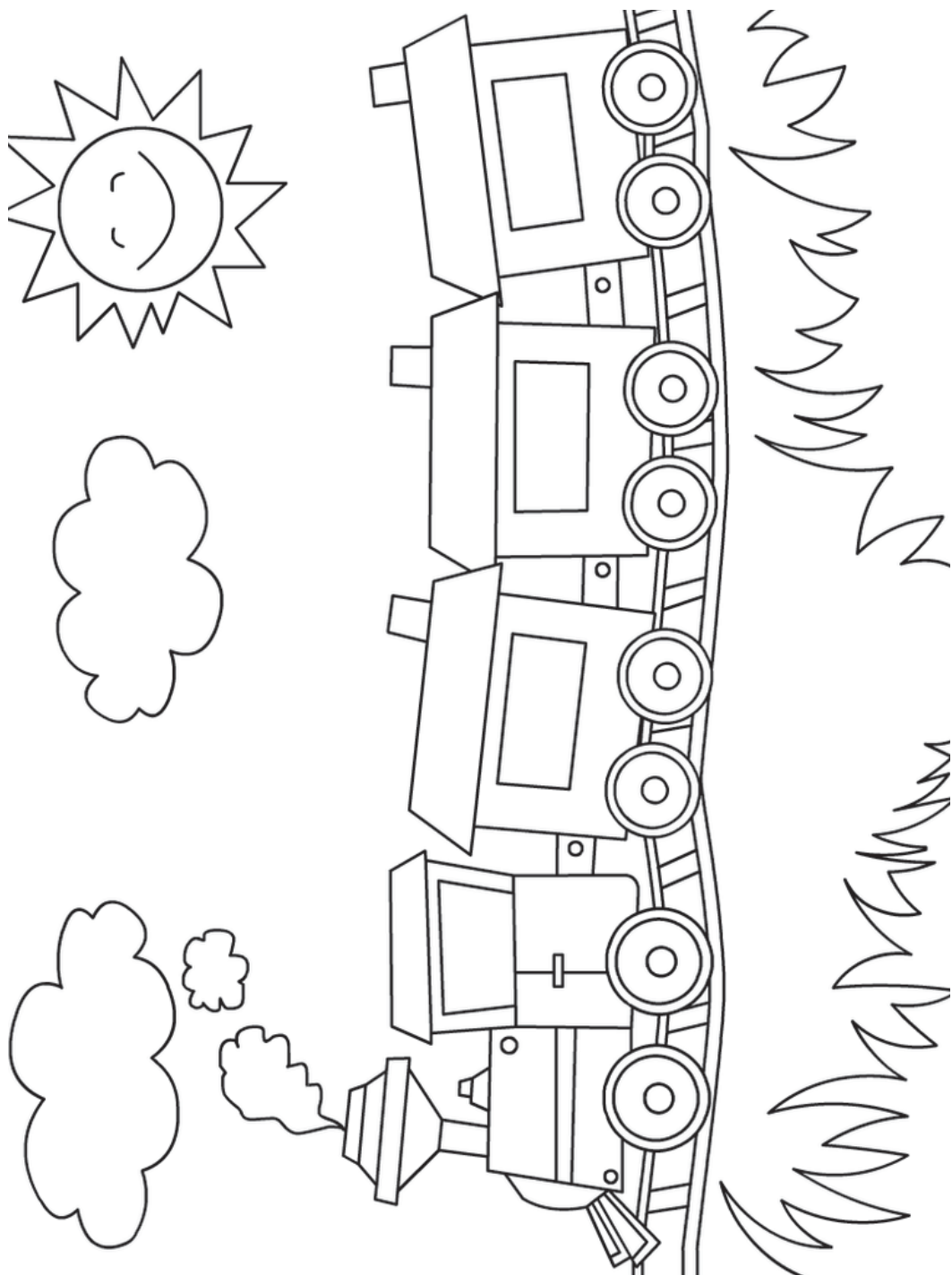

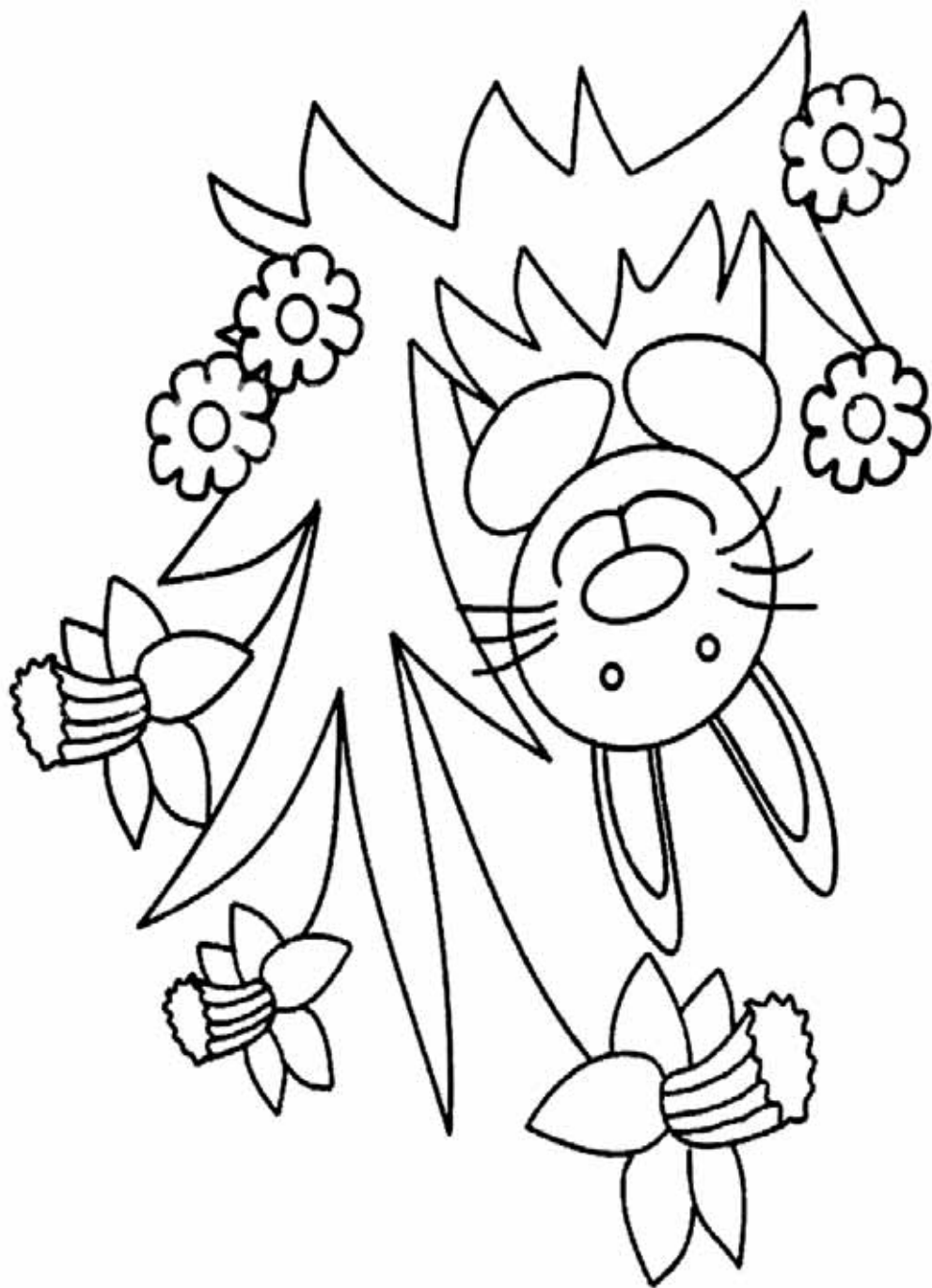
Básnička pro Lenku i Toníčka

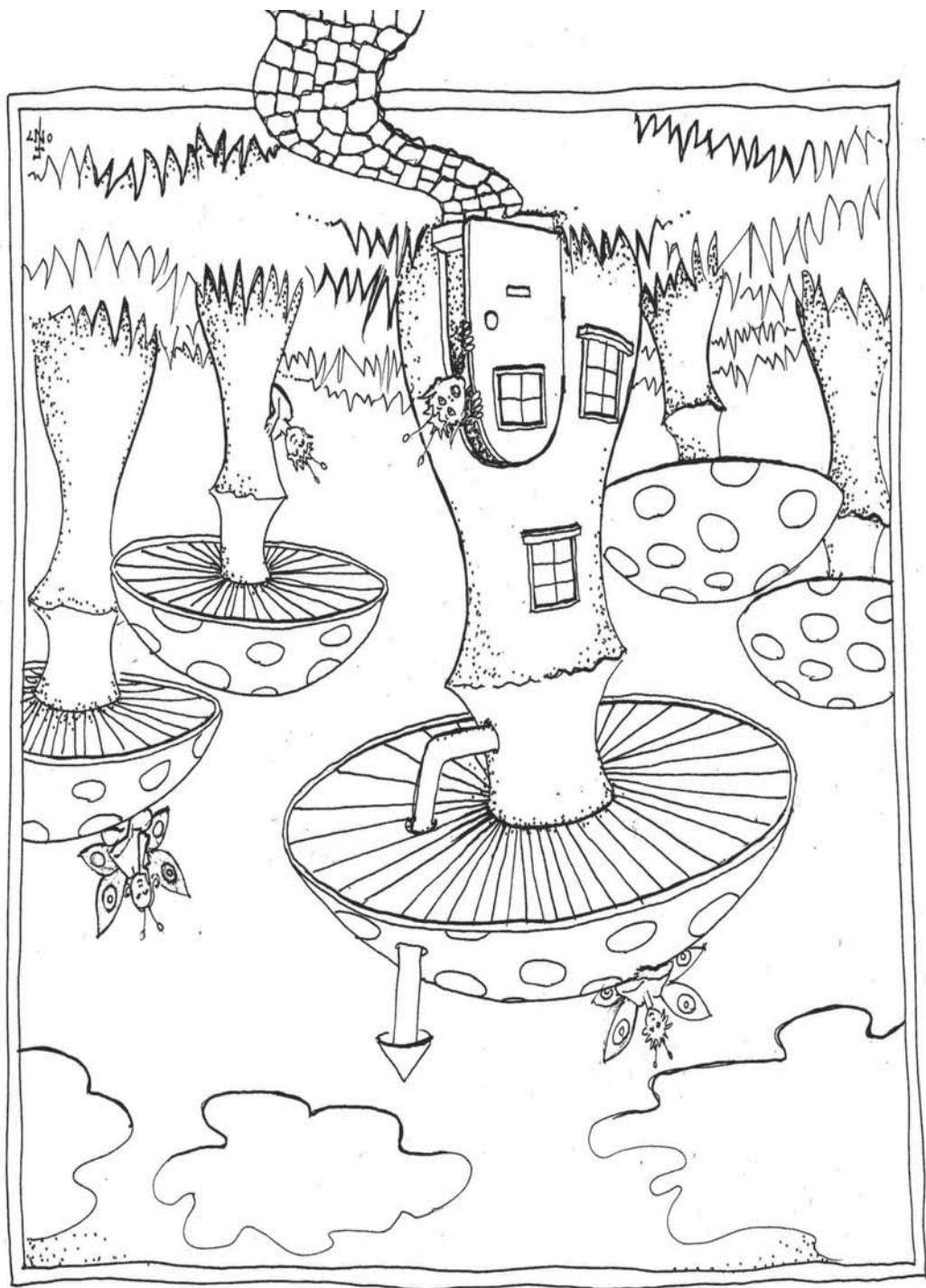
Zima nebyla a není,
všechno už se kolem mění,
stropy zelenkavě pučí,
jarní vánek městem fučí.
Prozvoním svou milou Lenku,
konečně můžem být venku,
pod jedním z vysokých stromů
dám jí pusku zas a znovu
a pak v lánu ječmene
zámeček si přečteme.

Helmut

Osmisměrka

Mys a slon přijdou na úrad a žádají, aby je oddali.
 „Proč se chcete brát,“ ptá se matřikářka.
 „TAJENKA – 12 písmen“, odpoví stydlivě mys.

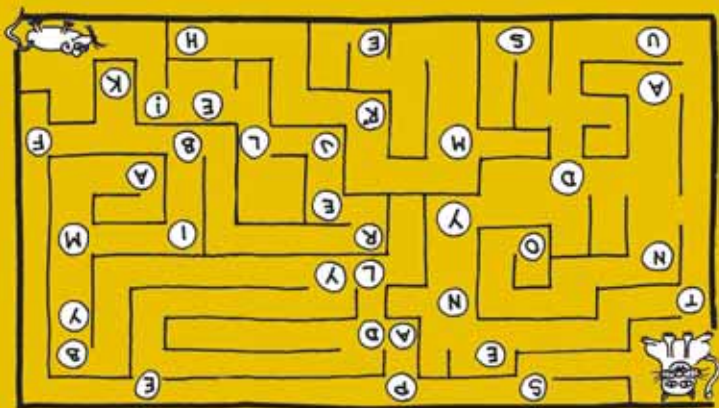
Legenda:

AFEKT, ASPIK, AUTOR, AVÍZO,
 BALÍK, BANKOVKA, BAVLNA,
 BERAN, BIDLO, BOULE, BOUŘKA,
 BURÁK, FORMÁT, HORKO,
 INSPEKTOR, KANASTA, KATÁN,
 KDÁKÁNÍ, KEŘÍK, KONTAKT,
 KRK, LEO, MACES, NÁKUP,
 NÁVRH, NITROLAK, OBCHOD,
 OKRSEK, OTÁČENÍ, PARMA,
 PATRONTAŠKA, PEDANT, PÍSMO,
 PÍRKO, POKER, RACHOCENÍ,
 SABAT, SIVEN, ŠPION, TEMPO,
 TRAMP, ŽELVIČKA.

5

Bludiště

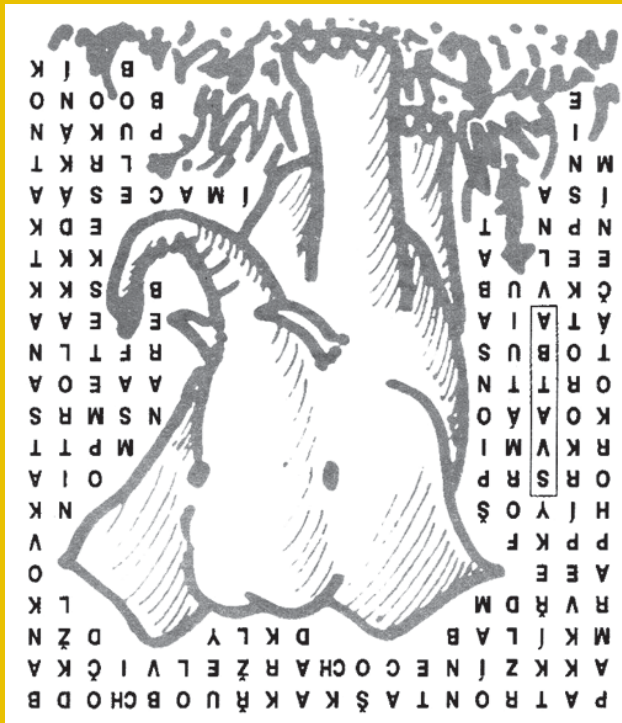
Psychiatr vyšetřuje pacienta a ptá se ho: „Co by se stalo, kdybych vám určil jedno ucho?“ „Neslyšel bych,“ říká pacient. Psychiatr si vše pečlivě zapíše a pokračuje: „A co by se stalo, kdybych vám určil i druhé ucho?“ „Nevídel bych,“ odpoví pacient. „Jak to?“ podiví se psychiatr. (ODPOVĚD NAJDETE V TAJENCE.17) Zastřihovány obrázek

Jak na to?

Kočka přemýšlí, jak se dostane k večerí. Správnou cestu k večerí najdeš, když cestou posbíráš ta písmena, která budou dávat smysl.

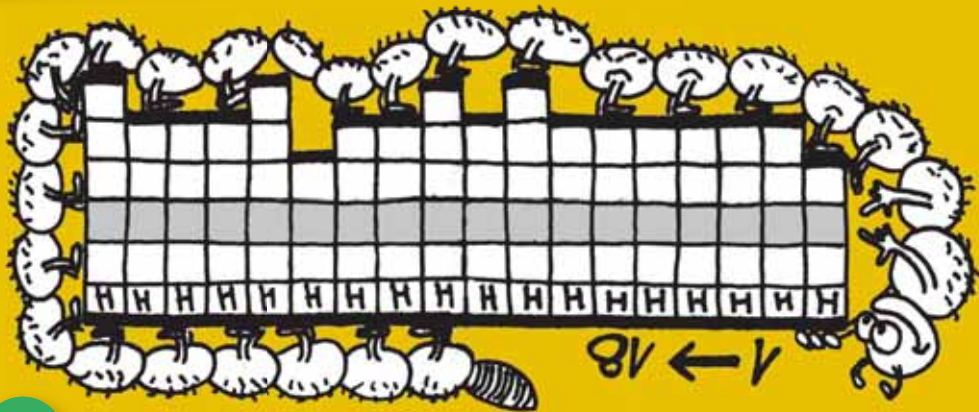
9

Doplňovačka

V letadle ve výšce 10 000 metrů leť s maminkou zlobivý chlapček. Maminka zkouší všechno, a když dítě nepřestává zlobit, hrozí: Jestli ihned nepřestaneš, tak...

POKRAČOVÁNÍ V TAJENCE.

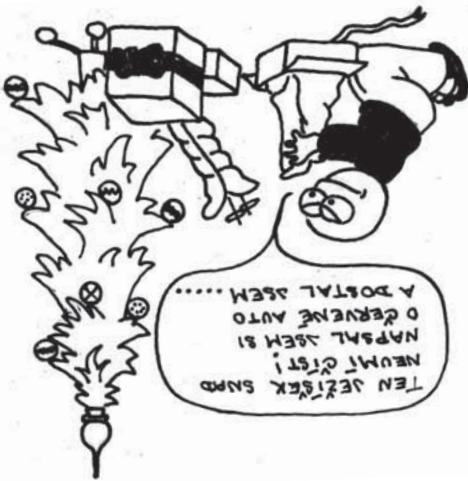
3

Jmenovka

Podle dat najdi v kalendáři jména. Jejich první písmeno na vepiš do čtverečků.

7

12.10.	
30.11.	
11.9.	
21.3.	
1.8.	
18.9.	
19.2.	
20.2.	
30.6.	
7.6.	
16.7.	
4.4.	

- Nápověda:**
1. Tlustokozec
 2. Zimní sport
 3. Ostří okraj
 4. Státní píseň
 5. Sedací sval
 6. Jedlé houby
 7. Pension
 8. Svítivé vesmírné těleso
 9. Zvedák na auto
 10. Kousat
 11. Navštěvníci
 12. Rychle polýkat
 13. Ostří špička
 14. Sladké ovoce
 15. Anglicky šťastný
 16. Mladé koně
 17. Úrodná část půdy
 18. Do dřeva se zatlouká

Vyškrtávačka

Mravenec a slon jdou hluboko
kým sněhem.
Mravenec si stěžuje: „To
je hrozné, jak je ten sníh
vysoký.“
Slon odpoví: „Mě to tak zlé
nepřijde.“
Mravenec našťavaně odsek-
ne: „ To se nedivím, že ti to
nepřijde
hrozné,...POKRAČOVÁNÍ
V TAJENCE – má celkem
22 písmen)

K	R	Ů	V	Ě	B	R	K	Z
O	D	Ī	R	K	Y	O	Ī	B
R	O	B	O	T	B	I	N	Ě
B	V	Ī	R	Y	B	Ī	Š	N
L	N	A	K	R	P	N	Ā	K
R	Ů	N	V	Ě	K	Ā	R	Ī
Ě	M	K	N	Ī	C	Ů	K	E
K	Ů	R	S	N	Ě	R	Ī	K
B	R	T	K	N	Ī	R	N	U

Jak na to?
Vyškrtěj písmena B, Ě, Ī, K, N, O, R, Ů. Zbývá písmena tvoří tajenku.

Vyhlašujeme velkou

křížovkářskou soutěž

pro čtenáře Zámečku.

Tajenky (nemusíte vyluštit všech-
ny) pošlete na e-mail: redakce@
zamecek.net
Nezapomňte na vaše jméno,
věk a domov, ať víme, kam poslat
odměnu.

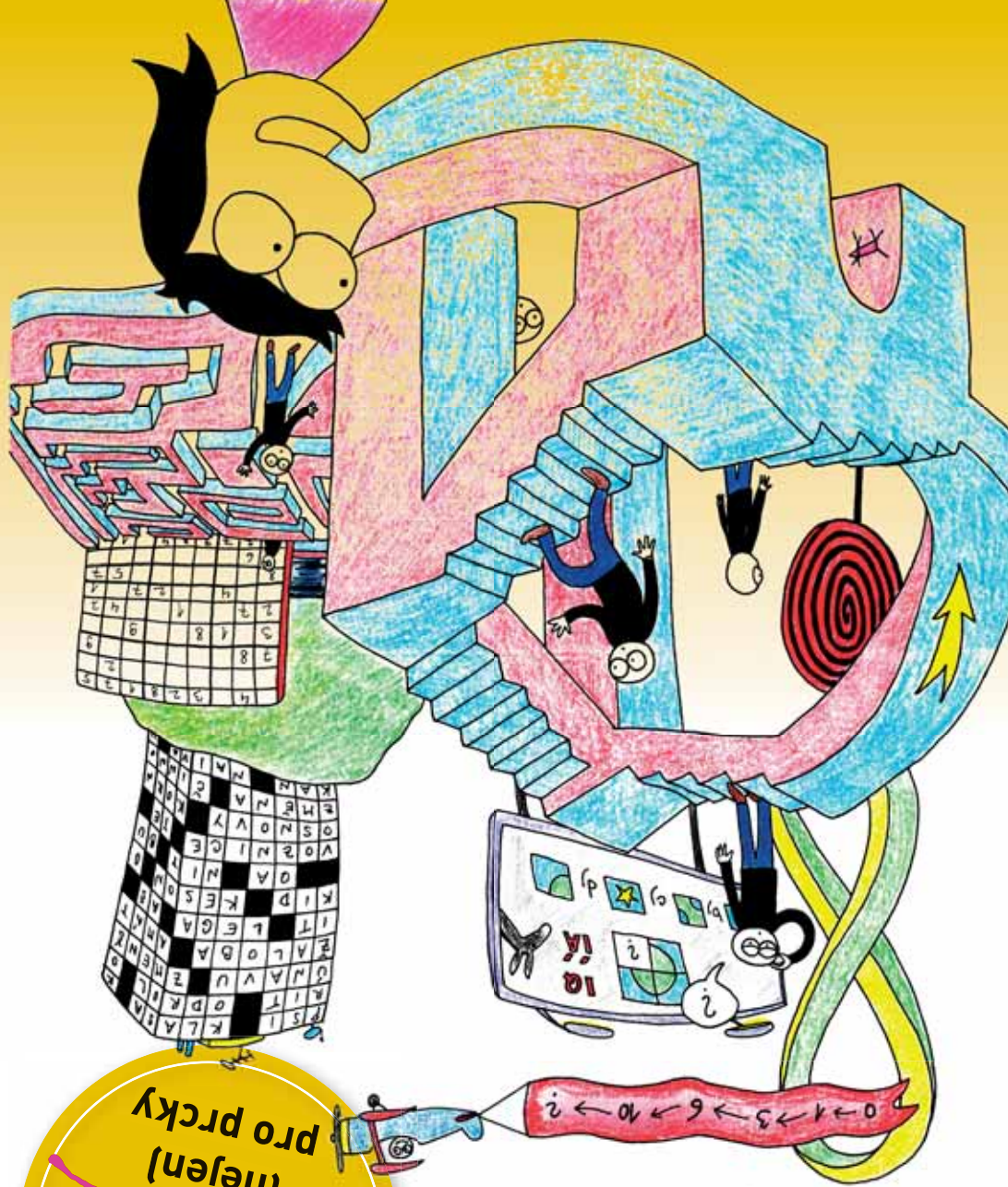
Otazník

Máš dva úkoly – vyluštit tajenku a zároveň nám
napsat, co tohle podivné slovo podle tebe znamená.

1

1. Vyrábí podkovy, ale dnes už jen v po-
hádkách. V jedné z nich dokonce
pomáhal vlkovi, aby ho kůzlátka pustila
dovnitř.
2. ává mléko a ráda se fotí na obaly od čo-
kolád.
3. Kamarádka květin ve vašem domově.
Když dlouho nepřeší, hodí se na zahrád-
ce.
4. Někteří z vás ho znají jako patrona dětí.
Pro ty, kteří se rádi dívají na filmy, je to
ale hlavně sicilský mafián.
5. Když už přeběhne přes cestu, neměla
by být černá.
6. Velkou pardubickou ani jiné závody by
nezvládl, protože je malý. Nebo mořský.
7. Pomohou do dveří. Pokud nejsou
i z druhé strany.
8. Někomu chutná. Jiný si ho častěji nabíjí
nebo spíše rozbíjí.

8	K						
7	K						
6	K						
5	K						
4	K						
3	K						
2	K						
1	K						

Soutěže, křížovky, omalovánky